

ŠKOLNÍ REVUE

Fotosoutěž

Úspěch našich
přírodovědců

Jak se u nás líbí
novým žákům

Rozhovor
s moderátorem
rádia Petrov

Holky versus
kluci

Poslední díl
fotokomiksu

Dopravní kvíz

Vtipy

**ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU 2018**
1. místo
Jihomoravský kraj

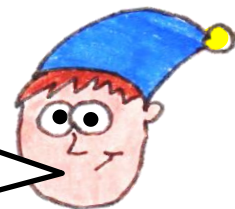
15. listopadu 2018

XIV. ročník, č. 1

ŠKOLNÍ REVUE

<u>Bylo nebylo</u>	
Zase zpátky do lavic	1
Evropský den jazyků	2
Den přírodních věd v brněnské zoo	3
Naši prvňáčci ve vysílání	5
Dýňová slavnost	6
Umím nás bránit	6
Lide československý, žactvo střelické	7
Sportovní okénko	8
<u>Rozhovory a ankety</u>	
Rozhovor s panem učitelem Benešem	11
Rozhovor s moderátorem J. Rejkem	14
Rozhovor s astronomem	16
Rozhovor o hodech	17
Anketa o prázdninách	18
Jak se u nás líbí novým šestákům?	19
Holky versus kluci	20
<u>Fotosoutěž</u>	
Nová fotosoutěž	21
<u>Tahák do dějáku</u>	
Edvard Beneš	23
<u>Recenze</u>	
Doporučuje knihu k přečtení	25
<u>Zoo koutek</u>	
Přírůstky v Zoo Brno	26
<u>Fotokomiks</u>	
Závěrečná díl	27
<u>Literární koutek</u>	
Příhody z prázdnin	30
Herbář z Bradavic	33
Hedon	35
<u>Výtvarný koutek</u>	
Za vším hledej sovu... ..	36
A je tady podzim	37
Čárkovaná krajina	38
Veselé prstíky i města	39
<u>Zábava</u>	
Značkový chaos ve světě	40
Znáte dopravní značky?	41
Křížovky	43
Pár vtipů na závěr	44

Ahoj, jsem redakční skřítek Střelík a vítám Vás na stránkách Školní revue. Hezké čtení přeji.

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: zsms.streliceubrna.cz/skolni-casopis

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20
výtiscích a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

K.Borkovcová 6.A, A.Martincová, 6.A,
K.Malá, 6.A, O.Kutlvašr, 6.A, T.Sosík, 6.A,
M.Král, 6.A, L.Bogdány, 6.A, V.Krupík, 6.B,
T.Pazourek, 6.B, J.Novotný, 6.B,
J.Křištof, 6.B, M.Barták, 7.B, J.Karafiát, 7.A,
V.Vašková, 7.B, A.Rychnovská, 8.A,
N.Ulbrichová, 8.B, V.Novotný, 9.A,
V.Švestka 9.A, E.Brtníková, 9.A,
V.Švestková, 9.A, S.Urbánková, 9.A,
D.Krajíček, 9.B, E.Sázavská

Konzultant: Mgr. Blanka Dalecká

Chyby a překlepy: skřítek Střelík

Obrázky na obálce: redakční archiv

Foto na obálce: Mgr. Aleš Kadlec

ZASE ZPÁTKY DO LAVIC

Prázdniny skončily a začala zase škola. Většina větších dětí se do ní samozřejmě netěšila, ale to neplatí pro malé prvňáčky, kteří 3. září 2018 poprvé vstoupili do školy jako její žáci. Počasí nám naštěstí prálo, takže se tradiční zahájení školního roku mohlo konat venku před školou.

Pro většinu žáků to bylo podobné jako každý rok, jen byli o rok starší, ale pro nás deváťáky to bylo letos jiné. Stali jsme se patrony prvňáčků.

Zazpívali jsme si námořnickou písničku a odvedli jsme naše malé svěřence do školy.

Ve škole byli pasováni na námořníky a poté zamířili do svých tříd, ve kterých stráví zbytek školního roku. Všem přeji hodně štěstí na jejich devět let trvající plavbě.

A my deváťáci se už pomalu chystáme zamířit do přístavu...

Sabina Urbánková, 9.A

Foto: Aleš Kadlec

EVROPSKÝ DEN JAZYKŮ

Každý rok na podzim si ve škole připomínáme Evropský den jazyků. Pokaždé je to jiné. Letos, ve čtvrtek 20. září, pro nás, žáky osmých a devátých tříd, připravili učitelé místo odpolední výuky soutěž ve znalostech.

Měli pro nás nachystaných 50 obrázků týkajících se několika zemí - Německa a Rakouska, Anglie, Francie a Belgie, Ruska a také naší země. Obrázky jsme měli seskupit podle jazyků, kterými se v těchto zemích mluví, a napsat název toho, co je na obrázku. Dostali jsme každý svůj pracovní list a šlo se na to.

Měla to být samostatná práce, ale myslím si, že nikdo nepracoval úplně sám. Kdo chtěl, mohl se v počítačové učebně poradit s Googlem. Některé obrázky byly na zařazení i uhodnutí lehké, např. Mona Lisa, Mozartovy koule, jiné byly hodně těžké, a proto jsme si jejich zařazení jen tipovali, např. málokdo věděl, že balalajka je tradiční ruský hudební nástroj, nebo že ten krásný zámek najdeme v Německu a jmenuje se Neuschwanstein.

Žáci 6. a 7. tříd soutěžili mimo vyučování, proto mohli díky moderní elektronice použít různé figle, ale zase se jich nezúčastnilo tolik, jelikož účast byla dobrovolná (znáte to, jak něco není povinné...), proto byli hodnoceni v jedné kategorii.

Vyhlášení vítězů se konalo o týden později. O velké přestávce jsme se všichni shromáždili na chodbě a čekali jsme, jak to dopadlo.

V kategorii šestých a sedmých tříd se na 3. místě umístil Vojtěch Krupík, na 2. místě Nela Lhotská a vítěžkou se stala Aneta Švejkarová.

Po předání cen a focení byly vyhlášeny výsledky osmých tříd. Na 3. místě skončila Natálie Blatná, na 2. místě Safia Hassani a na 1. místě Michal Netík.

My, deváťáci, jsme už opravdu netrpělivě čekali na vyhlášení naší kategorie. Bronz získal Filip Machálek, stříbrný byl Vojtěch Švestka a naši kategorii vyhrál Martin Kavalec.

Soutěž se myslím všem líbila a ještě dnes může každý sám sebe u nástěnek vyzkoušet ze svých znalostí, už tam visí i řešení.

Sabina Urbánková, 9.A

Foto: Sylva Hradečná a Aleš Kadlec

Michal Netík a Martin Kavalec v akci

DEN PŘÍRODNÍCH VĚD V ZOO BRNO

Ve středu 10. října 2018 jeli žáci 9. a 8. tříd, vybraní paní učitelkou Benešovou, do Zoo Brno, aby se zde zúčastnili přírodovědné soutěže.

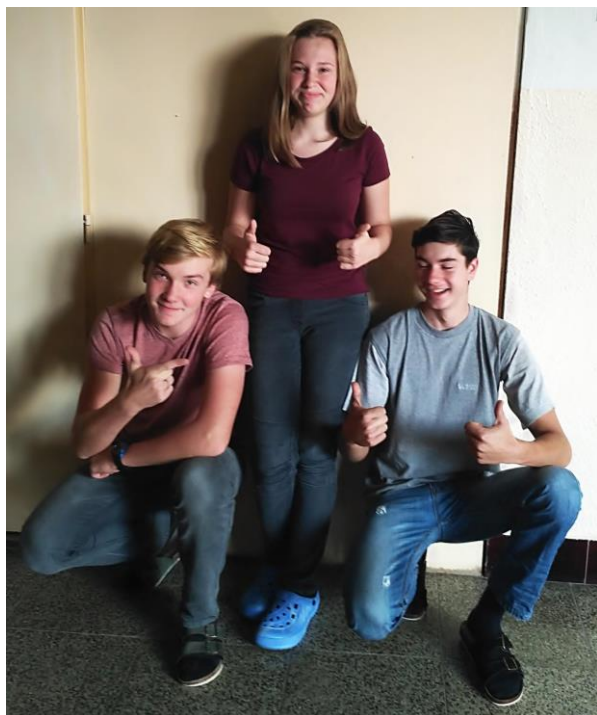
Po příjezdu do zoo jsme čekali dost dlouho, než na nás přišla řada, abychom mohli vyrazit na „misi“. Během toho dlouhého čekání na většinu z nás přišel hlad, a tak jsme spotřebovali veškeré zásoby jídla.

Když přišel náš čas, s dobrou náladou a odhodláním jsme se vydali do terénu. Za doprovodu pana učitele Beneše jsme proputovali celou zoo a nabytí vědomostmi jsme pak plnili úkoly a dělali testy.

Soutěž nás bavila a rozhodně jsme pro účast v dalším ročníku, na tom jsme se shodli všichni hned. A to jsme ještě nevěděli, že se nám povedlo velmi dobře se umístit.

BYLO NEBYLO

Trojice Václav Novotný, Martin Kavalec a Eliška Sázková z 9. ročníku skončila druhá a Kristina Švestková, Michal Netík a Petr Kroutil z 8. ročníku se umístili na jedenáctém místě. Patrik Paszkowski, Jakub Vávra a Šimon Chytrý z 8. ročníku se také neztratili.

A nesmím rozhodně zapomenout na paní učitelku Benešovou, která si také zasoutěžila a mezi učiteli ze základních škol a gymnázií uspěla na úžasném prvním místě. Gratulujeme.

Václav Novotný, 9. A

Ve čtvrtek 11. října 2018 vyrazily na přírodovědnou soutěž tři týmy sedmáků.

Celkově nás jelo devět Matouš Barták, David Kalianko, Vojtěch Bezoušek, Adéla Bartoňková, Tereza Dlapková, Valerie Vašková, Anna Sajvaldová, Stela Klevetová, Aneta Soukalová.

Když jsme dorazili do brněnské zoo, měli jsme se podívat na komentované krmení levhartů, ale nakonec se ukázalo, že žádné krmení nebude. Dostali jsme se na řadu, a tak jsme vyrazili plnit úkoly na sedm stanovišť. Po nich jsme šli ještě na jedno plusové s chemickými pokusy, např. se sloní pastou. Pak jsme vyrazili na cestu domů. Za pár dní, když jsme se dověděli, jak jsme dopadli, byli všichni spokojeni, že jsme se úplně v pořádku neztratili. A taky bylo fajn být o den míň ve škole.

Valerie Vašková a Matouš Barták, 7.B

Foto: Lenka Benešová

NAŠI PRVŇÁČCI VE VYSÍLÁNÍ RÁDIA PETROV

V pátek 12. října 2018 byla naše škola posledním cílem výjezdní akce rádia Petrov, které v prvních školních týdnech navštěvovalo základní školy. Moderátor Jirka Rejzek a jeho kolegyně zapojili do vysílání naše letošní prvňáčky.

Nejprve si s nimi popovídali, zaspívali i zatancovali a pak s nimi natočili vstupy do vysílání. A co prvňáčky pustili do éteru? Tak třeba zprávy o počasí, často protichůdné – babí léto i plískanice, dopravní zprávy a také vzkazy pro rodiče.

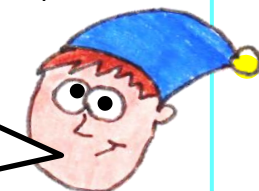
Na naší škole se „Petrovákům“ líbilo. A jak hodnotili naše nejmenší? Prý byli roztomilí, bezprostřední, hraví.

Ale neodpustili si jeden smutný komentář – všímají si, že dnes malé děti velice špatně mluví. Pusinka jim jede, to jo, ale špatně vyslovují. To bohužel vidí na všech školách.

Vlasta Sokolová

Foto: radiopetrov.com

Rozhovor
s „Petrováky“
najdete v rubrice
rozhovory!

DÝŇOVÁ SLAVNOST

V pátek 12. října 2018 připravilo SRPZŠ pro děti Dýňovou slavnost. Sraz byl v 18 hodin u obecního úřadu, kde jsme vyskládali vyřezané dýně. Pak jsme šli v průvodu k sokolovně, tam už hořel oheň a měli pro nás připraveno občerstvení – špekáček na opékání a pití. Mohli jsme si dělat, co jsme chtěli. Halloweenskou atmosféru dotvářelo to, co k ní patří, například svítící dýně, svlečené kůže z pavouků či lidé převlečení do strašidelných kostýmů.

Lukáš Bogdány, 6.A

UMÍM NÁS BRÁNIT

V pátek 19. října se na školním hřišti uskutečnil projekt s názvem **Umím nás bránit** pro žáky osmých tříd.

Tato akce proběhla na naší škole poprvé a měli jsme si z ní například odnést to, jak se manipuluje se vzduchovkou, jak uniknout před požárem, a naučit se základy sebeobrany.

Ráno jsme se po první vyučovací hodině přesunuli na školní hřiště, kde jsme byli rozděleni do pěti skupinek a učili jsme se vytvořit tzv. evakuačního hada a pomocí něj jsme pak ve skupinkách museli na čas urazit dráhu, připravenou tak, jak by to asi vypadalo v přírodě, kdybychom odněkud museli neplánovaně utíkat. Něco takového potřebuje spolupráci a důvěru.

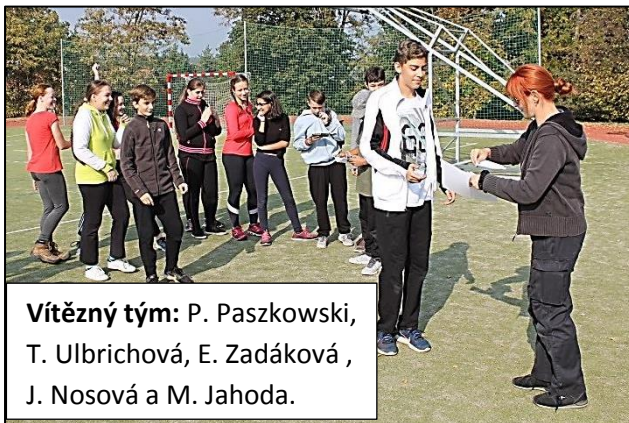
Poté jsme se vystřídali u pěti stanovišť, kde jsme dostávali body, ty se na konci sečetly a byl vyhlášen vítěz.

Na stanovištích jsme se seznámili s první pomocí, s evakuací a orientací v prostoru, dále jsme se pokoušeli rozdělovat oheň (například pomocí drátěnky nebo odličovacího tamponu), stříleli jsme ze vzduchovky a učili jsme se základy sebeobrany. Všechny informace ohledně těchto věcí nám předávali odborníci z řad hasičů, záchranářů, zdravotníků a vojáků.

Tento den se nám moc líbil, zase jsme se něco nového naučili a ještě nám vyšlo i hezké počasí.

*Nela Ulbrichová, 8. B,
a Anna Rychnovská, 8. A*

Foto: Aleš Kadlec

Vítězný tým: P. Paszkowski, T. Ulbrichová, E. Zadáková, J. Nosová a M. Jahoda.

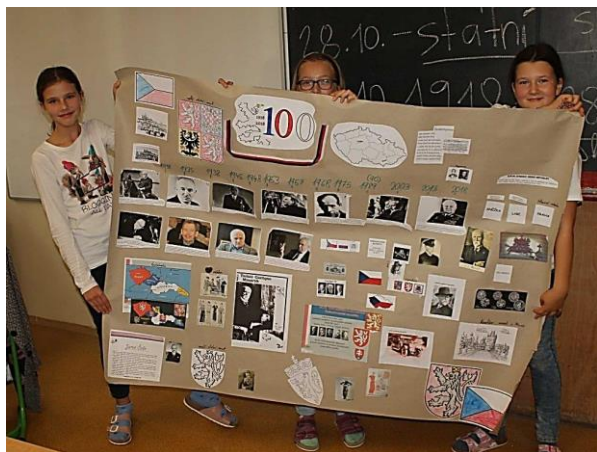
LIDÉ ČESKOSLOVENSKÝ, ŽACTVO STŘELICKÉ!

Lidé československý, tvůj odvěký sen se stal skutkem! Tato slavná věta zazněla před 100 lety v prvním prohlášení tehdejšího Národního výboru, když oznamoval vznik nového státu. Během oněch 100 let se nám odvěký sen často jevil jako samozřejmost, avšak sousední velmoci

nám jednou za čas připomněly, že to až taková samozřejmost není. Československo prošlo za svou existenci dramatickým příběhem a stého výročí se nedožilo, ale Češi i Slováci na něj mohou vzpomínat v dobrém.

A v dobrém vzpomínalo i žactvo naší školy. Starší žáci si tento den připomínali většinou v hodinách dějepisu a občanské nauky, třídy prvního stupně věnovaly výročí jeden projektový den.

Vlajky, znaky, prezidenti, mapy, vzpomínky, fotografie, znalosti o naší vlasti, jedna velká vlajka z lidských těl - to vše bylo k vidění v pátek 26. října 2018 v prostorách školy.

Události z roku 1918 pomalu upadají v zapomnění, fotky žloutnou, archaický jazyk Masarykův je mnohdy složitý na pochopení. Avšak stát trvá. A podle klasického výroku státy přetrvávají na těch idejích, ze kterých vznikly.

Takže co nám ještě vzkázal Národní výbor dne 28. října 1918? Nezapomínej národní kázně a buď si stále vědom, že jsi občanem nového státu nejen se všemi právy, nýbrž i povinnostmi. Národní výbor Ti ukládá, aby Tvé chování a Tvá radost byly důstojné velké chvíle nynější. Naši osvoboditelé Masaryk a Wilson nesmí býti zklamáni ve svém přesvědčení, že dobyli svobodu národu, který dovede sám sobě vládnout.

Některé věty prostě platí i po 100 letech. Ve škole i v politice. Žactvo nechť si na ně vzpomene při domácích úkolech, my dospělí třeba ve volebních místnostech.

Do dalšího století přejme České i Slovenské republice všechno nejlepší.

Aleš Kadlec

SPORTOVNÍ OKÉNKO

BĚH O ŽELEŠICKOU RŮŽI

Ani letos žáci naší školy nechyběli na závodech v přespolním běhu v Želešicích. Konaly se 27. září 2018.

V 7:45 jsme už byli všichni připraveni na odjezd výlukovým autobusem, ale čekali jsme do 8 hodin 10 minut, díky čemuž jsme viděli projíždět krásný cirkus. V autobuse už byli další běžci z cizích škol. V Želešicích jsme šli do školy, kde pan učitel Kučera dostal informace.

V jedné ze tříd jsme se vybalili, pan učitel Kučera nám dal závodní čísla a kelímek na čaj a dodal: „Hlídejte si ho, další nedostanete.“

Po slavnostním uvítání jsme se přesunuli za kostel. Tam už na nás čekala spousta běžců, tak jsme se připravili na start. Když nás začali seřazovat, pan učitel nás ještě upozornil, že první kopeček je zrádný.

Po startu jsme běželi klusem a po zdolání onoho kopečka jsme běželi s menším vysílením, ale pak už to bylo jenom z kopce dolů. Jak jsme doběhli, tak jsme si povyprávěli, kdo komu vrazil do boku, a pak jsme zjistili, že Hiwad Hassani mohl být druhý, kdyby do něj někdo nevrátil, takto skončil desátý. Vítek Pelikán doběhl 15., Vojtěch Krupík 35. a Theodor Sosík 36.

Cestou zpátky ke škole jsme zjistili, že nejlepší byl nakonec David Brtník, který obsadil 2. místo. Za odměnu dostal od pana učitele 100 Kč, které ve vteřině utratil v cukrárně. Když jsme došli ke škole, sbalili jsme si věci a nastoupili k vyhodnocení na hřišti. Všichni účastníci dostali lízátko a potom šel na stupínek David Brtník, který ještě dostal pytel s něčím dosud neznámým.

Vojtěch Krupík a Tomáš Pazourek z 6.B

STŘELICKÝ KROS

V sobotu 13. října 2018 se konal na hřišti u školy Střelický kros, tradiční podzimní závod v přespolním běhu. Trasa vedla jak po běžeckém oválu na školním hřišti (pro malé závodníky), tak v terénu kolem školy.

Na stupně vítězů se postavili v různých kategoriích Matěj Szemla, Marcela Melkusová, Veronika Misáková, Viktorie Bursová, David Brtník, Vítek Pelikán, Jakub Křištof a Daniel Vališ. Mezi medailisty se zařadili i naši ještě loňští žáci Kristýna Havlíčková a Ondřej Klíč.

Vojtěch Krupík a Tomáš Pazourek z 6.B, foto: Aleš Kadlec

SPORTOVNÍ DEN NA ŠKOLNÍM HŘIŠTI

V sobotu 21. října 2018 se od 10 hodin konal u naší školy sportovní den. Dostavila se spousta dětí, malí samozřejmě i s rodiči. Soutěžilo se v deseti disciplínách a ve 4 kategoriích (0 – 3 roky, 4 – 7 let, 8 - 10 let a 10+). Nabídka byla pestrá, například se dělaly dřepy, běhal slalom s florbalovou hokejkou i opičí dráha (její rekord držím já osobně) nebo sprint na 50 metrů, kopalo se míčem do branky, skákalo do dálky, hrál se kriket atd. Když jste vše splnili, mohli jste si jít pro kuličku a tu vyměnit za čaj, nebo kofolu. Nejlepší závodníci pak obdrželi ceny.

Vojtěch Krupík, 6.B, foto: Aleš Kadlec

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM JIŘÍM BENEŠEM

Pan učitel Beneš je současně i zástupcem naší paní ředitelky, a tak kromě toho, že učí matematiku zeměpis, má plné ruce práce s řízením chodu školy. Právě on se stará o rozvrhy, o suplování a spoustu dalších věcí, o nichž žáci nemají tušení.

A nic tajného neprozradíme, když uvedeme, že mezi jeho oblíbené koníčky patří cyklistika a fandění hokejovému klubu Kometa Brno.

Proč jste se stal učitelem? Jaké jiné povolání by se Vám líbilo?

V dětství (kromě popeláře, kterým chtěl být snad každý) jsem toužil být sportovcem – fotbalistou, hokejistou, tenistou. Mými milovanými aktivitami byly odjakživa sport a hry. A neopustilo mě to dodneška. Takže učitelské povolání, kde si toho člověk taky užije, bylo logickým vyústěním. On se mi takříkajíc koníček stal povoláním.

Proč jste si vybral zrovna zeměpis a matematiku?

Vždycky mě bavily matematika, fyzika a přírodovědné předměty, taky zeměpis a ten do přírodovědných částečně patří.

Které předměty Vás bavily a které naopak ne?

K oblíbeným patřily kromě těch výše zmíněných ještě tělocvik a zpěv.

K méně oblíbeným patřily předměty, kde mě učitelé stále přesvědčovali, že jejich obor je nuda. Noční můrou pak byla pro mne výtvarná výchova.

Ovlivnil Vás nějaký učitel a v čem?

Ano. Bylo jich několik, ale asi nejvíc pan učitel Josef Kunc v líšeňské základce. Kdo se mnou absolvujete nějakou výuku ve škole, vězte, že vás tam Pepa pravidelně navštěvuje.

Měl jste nějaké koníčky? Co Vás bavilo?

Sport a hry. Celé dny jsme lítali po ulicích a lesích, honili mičudu, pinkali tenis, badminton, v zimě hráli hokej v Mariandálu na Kadlecáku (rybník v Líšni v údolí Říčky).

Pořádali jsme i olympiády v různých disciplínách, jednou jsme si stříhli i triatlon (1 km plavání + 40 km na kole + 10 km běh – peklo skoro dvě a půl hodiny) My jsme si na tu školu museli hledat čas! Lituju děcka, že dnes nemají možnost zažívat to, co já. Možností vyžití je až příliš...

A jaký jste byl žák?

Do 4. třídy neřízená střela a ta moje hyperaktivita se mi promítala i do deníčku. Protože jsem ale mívával výborný prospěch a v asi 5. třídě jsem se zklidnil, zařadil jsem se do zdravého jádra třídy, o které se mohla soudružka učitelka opřít.

Jaké žáky máte rád Vy sám?

Od školních let do konce života čeká na všechny z nás spousta povinností a práce. Kdo se je naučí odpovídajícím způsobem plnit a vykonávat, mívá život snazší a cestu k ostatním lidem více otevřenou. Proto dávám palec nahoru žákům, kteří takto k povinnostem přistupují. Teď to ještě neví, ale jednou přijdou na to, že vzdělání a dobré jednání s lidmi je základ, na kterém budou do konce života stavět.

Co byste změnil na naší škole k lepšímu, kdybyste byl ministrem školství?

Zakázal bych vymýšlet nesmyslná nařízení a nechal bych učitele hlavně učit. Významné sponzory bych pak přesvědčil, že investovat do ZŠ Střelice je jejich životní terno!

A kdybyste měl kouzelnou hůlku nebo čarovný prsten?

S kouzelnou hůlkou bych si nejspíš pěkně zamával. Každopádně lidem bych změnil způsob uvažování a jednání. Začali by se chovat tak, že by byli šťastní a spokojení oni sami, okolí i příroda. Jelikož by se ta hůlka nejspíš při kouzlu zavařila, musel bych vymyslet něco jednoduššího: Vykouzlit bych každý den lidem úsměv na tváři. A všem bych do deníčku napsal známý

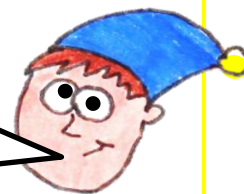
aforismus Elberta Hubbarda: *Neberte život příliš vážně. Stejně z něho nevyváznete živí.*

Víme, že jste velký fanda Komety Brno a současně vášnivý cyklista.**Letos v létě jste podnikl pod názvem Kometa tour výpravu po České republice. Co Vás k tomu vedlo?**

1. Miluji cyklistiku. Kolo je absolutně ekologické, prověří vaše fyzické i psychické síly, ujedete denně velké vzdálenosti přiměřenou rychlostí na to, abyste mohli vnímat krásy krajiny. Kdykoli chcete, zastavíte, kdykoli chcete, jedete. Je to vyšší levl motocyklistů Harley Davidson.
2. Od pěti let jsem pod dohledem táty vášnivým fanouškem fotbalové Zbrojovky a hokejové Komety. Po 40 letech fandění získala Kometa „můj“ první a následně 2. titul. To bylo slávy!
3. Prý jsem blázen (souhlasí i moje žena).

Je nutné dále vysvětlovat, proč jsem sedl na bicykl a jel?

Pro neznalé poměrů – žena pana učitele u nás také učí. ☺

Co to obnášelo, jaká města jste navštívil?

Po celkově 13. titulu Komety jsem se o prázdninách rozhodl objet na kole všechny extraligové stadiony ČR za 13 dní. Protože se nám protáhla rekonstrukce sklepa, vyrazil jsem až týden před koncem prázdnin.

Vytýčená trasa: Tetčice-Brněnské Rondo-Zlín-Třinec-Ostrava-Olomouc-Pardubice-Hradec Králové-Liberec-Mladá Boleslav-Praha-Litvínov-Chomutov-Plzeň-Brno.

Kolik kilometrů jste ujel a jak dlouho jste byl na cestách?

Nakonec to bylo 1013 km za 7 dní. Protože povinnosti volaly, poslední úsek jsem musel absolvovat vlakem.

Budete to ještě opakovat?

Jestli získáme další titul, nabarvím si vlasy namodro a vyrazím znova!

Jak jste spokojen s novým bydlením v Tetčicích? Je lepší byt, nebo dům?

S mojí manželkou jsme oba původem z rodinných domů. I když jsme řadu let žili spokojeně v bytě ve Střelcích, snili jsme o domečku. A po 16 letech se nám sen splnil. Teď žijeme svůj sen...

Oblíbená barva: Modrobílá

Oblíbené zvíře: Na talíři drůbež, zaživa pejsci a kočičky

Oblíbené jídlo: Nemohu říct jedno jídlo, ta ostatní, co je mám rád, by mi to neodpustila. Vždycky, když baštím dobré jídlo, pronesu: „Tohle bych si dal na smrtelné posteli!“ Na to reaguje můj syn: „Tati, ty budeš muset umírat asi měsíc a mít u toho vážně dobrou chuť k jídlu!“ A má pravdu. Chcete-li však ze mě něco vydolovat, pak jsem omáčkový a polívkový bramborář.

Oblíbená kniha: Robert Fulghum – Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské školce. (To není rada pro žáky, ale název knihy!)

Oblíbená hudba/zpěváci/skupiny: Kromě opery téměř všechny hudební žánry. Za všechny rock, metal, folk a country. Z interpretů Beatles, Olympic, Rangers, Michal Tučný, Jarek Nohavica.

Oblíbený herec/herečka: Mám rád a obdivuji spoustu lidí, tedy i herců. Z dlouhého výčtu jmenuji Vladimíra Menšíka, Jiřího Sováka, Jiřinu Bohdalovou, Meg Ryanovou, Meryl Streepovou, Julii Robertsovou, Steva Mc Queena, Pawla Newmana...

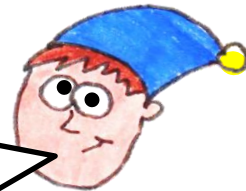
Děkujeme za rozhovor.

Daniel Krajíček, 9.B

Foto: Jiří Beneš

ROZHOVOR S MODERÁTOREM JIRKOU REJZKEM

V říjnu přijel do naší školy moderátor rádia Petrov Jirka Rejzek, doprovázený svými dvěma spolupracovnicemi. Po návštěvě našich prvňáčků v rámci akce „Hurá do školy“ si udělali chvilku času na naše redaktory, aby si s nimi popovídali.

Co je náplní Vaší práce moderátora?

Provázet vysíláním, protože jsme komerční rádio se zaměřením na hudbu, musíte mluveným slovem propojovat různé písničky a přitom se nedotknout nějakých posluchačů. Takže vyhledávat informace a předávat je zajímavým a neurážlivým způsobem posluchačům.

Co je na Vašem povolání nejtěžší?

Asi to vyhledávání informací do vysílání a jejich zpracování způsobem zajímavým pro posluchače.

Jak jste se k této práci dostal?

Já jsem byl původně herec, vystudoval jsem brněnskou konzervatoř, poté jsem hrál v mnoha divadlech, naposledy v loutkovém divadle Radost, později si mě pozvali do rádia dělat reklamu a tam se jim zalíbil můj hlas a

nabídli mi práci moderátora. Nejdřív jsem sám váhal, protože jsem si myslel, že můj hlas nestačí na práci v rádiu, nakonec jsem tuto práci přijal a už to dělám 20 let.

Jaké vzdělání je potřeba, jaké školy byste doporučil žákům, kteří by měli zájem o práci moderátora?

Neexistuje konkrétní vzdělání na moderátora, blízko má žurnalistika, jenže tam je problém s mluveným slovem. A DJ-ové, ti jsou rekrutováni do rádií, protože mají hudební znalosti, ale u nich pokulhává mluvené slovo. Vhodnými adepty jsou herci (třeba já), kteří potřebnou artikulaci perfektně ovládají. Nemusíte mít bůhví kolik škol, ale musíte mít všeobecný přehled.

Moderátor by měl být člověk, který si rád povídá s lidmi a lidé zase s ním. Takže pokud budete automechanik a budete bavit okolí svými vtipy a bude umět dobře mluvit a vědět i něco o tom, o čem mluvíte, můžete pracovat jako moderátor.

Co máte na své práci rád?

Vědomí dobře vykonané práce, např. když mám co nejrychleji najít zprávu a já ji najdu a v pravý čas a dobře ji také podám posluchačům, a když nám potom lidé napíší, že děláme dobrou práci nebo že je to vtipné. Bohužel u nás té zpětné vazby tolik není, třeba hercům, těm v divadle všichni hned zatleskají, ale najdou se tací, kteří nám zavolají... nebo když nás uvidí na ulici, řeknou, že něco bylo fajn.

Které předměty jste měl na základní škole rád?

Přestávky, ty jsem měl vážně rád, ale to víte, základní škola ta byla pro mě už dávno. Vzpomínám si, že jsem neměl rád matematiku a technické předměty, jinak jsem se jako každý žák snažil mít dobré známky.

Co byste vzkázal dnešním žákům?

Víte, když jezdíme po základních školách, tak často vidím, jak děti neumí mluvit a je to strašná škoda, protože umět plynule a srozumitelně mluvit, to je vizitka člověka. Začíná přibývat různých vad řeči, což dřív, a není to zase tak dávno, nebývalo, hlavní podíl na tom mají rodiče, kteří s dětmi málo povídají a neučí je správně vyslovovat.

A zatímco si Dan a Verča povídali s Jirkou Rejzkem, Nelča s Aničkou vyzpovídaly obě mladé dámy.

ODPOVÍDÁ BARBORA HOCKOVÁ:

Jaká je Vaše profese?

Jsem promo manažerka v rádiu Petrov.

Co je náplní Vaší práce?

Dělat propagaci rádia, to znamená zajišťovat různé soutěže a akce, např. Hurá do školy, díky níž jsme dnes tady.

Co je na Vašem povolání nejtěžší?

Všechno dobře sladit, aby to klapalo.

Jak jste se k této práci dostala?

Vystudovala jsem obor na vysoké škole a prošla jsem výběrovým řízením.

Jaké vzdělání je třeba, jaké školy byste poradila případným zájemcům o tuto profesi?

Asi není potřeba mít vyhraněný obor, ale je dobré znát prvky produkce, managementu a marketingu.

ODPOVÍDÁ ROMANA PODRAZILOVÁ

Jaká je Vaše profese?

Dělám na brigádě v rádiu promotérku a hostesku.

Co je náplní Vaší práce?

Pomáhám s různými akcemi, dělám, co je zrovna potřeba, zkrátka jsem tak nějak k ruce.

Co je na Vaší práci nejtěžší?

Nejtěžší je asi práce s lidmi.

Jak jste se k této práci dostala?

Moje maminka mi ji dohodila.

Jaké vzdělání je třeba, jaké školy byste poradila případným zájemcům o tuto profesi?

Zvláštní obor vzdělání pro tuto práci asi není nutný, spíš musíte být takový pohodový člověk s dobrou náladou.

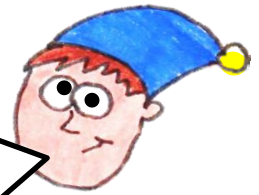
Děkujeme za rozhovory.

*D. Krajíček, 9.8., V. Švestková, 9.A,
A. Rychnovská, 8.A, a N. Ulbrichová, 8.B*

Foto: Vlasta Sokolová

ROZHOVOR S ASTRONOMEM

Kromě rozhovorů s učiteli či lidmi, kteří zavítali k nám do školy, se snažíme dělat rozhovory i s těmi, kteří mají zajímavé povolání nebo koníčka. Už jsme vyzpovídali profesionálního hasičem, záchranářku, kašera i mnicha. Dnes jsme pro vás připravili rozhovor s panem Václavem Novotným, který má zajímavé hobby – věnuje se astronomii.

Jak jste se k astronomii dostal?

Odmala se mi líbilo sledování hvězd a hodně mě ovlivnily knihy o astronomii a pořady v rádiu a televizi.

Jak dlouho se už tomuto koníčku věnujete?

Jak už jsem řekl, astronomie mě bavila už od dětství, fotografoval jsem a pozoroval jsem oblohu a sestavoval jsem dalekohledy už asi od svých třinácti let.

Co vás na astronomii zajímá a baví?

Poodhalení krás a tajemství vesmíru, pozorování nevšedních úkazů, které mnoha jiným lidem unikají.

Jaké vybavení je k pozorování hvězd potřebné?

Mnohdy úplně stačí pouhý zrak, pokud člověk potřebuje přesnější měření, tak to závisí na oboru, kterému se věnuje, nezbytná je přesná časomíra, případně fotoaparát, CCD Camera či dalekohled.

Máte nějaké zážitky spojené s tímto koníčkem?

Nespočet... například jsem pozoroval přechod Merkuru i Venuše přes Slunce, dopad komety na Jupitera a jeden z nejkrásnějších přírodních úkazů, kterým je úplné zatmění slunce. Mnohokrát jsem už viděl i UFO, to však

platilo jen do doby, než jsem zjistil, že se ve všech případech jednalo běžné jevy způsobené lidmi nebo o přírodní úkazy.

Sledoval jste letošní zatmění měsíce v noci z 27. na 28. července?

Sledoval, ale jen krátké úseky, protože bylo velmi oblačné počasí. Vyjasnilo se až v závěrečné fázi, kdy už bylo zatmění jen částečné.

Sledoval jste perseidy, které padaly v noci z 12. na 13. srpna?

Samozřejmě že ano a několik meteorů jsem viděl.

Kdo je vaším idolem a vzorem, co se týče astronomie?

Dr. Jiří Grygar a Josip Kleczek.*

Co vás v roce 2018 na obloze nejvíce zaujalo?

Nejvíce mě zaujal vzlet rakety Falcon Heavy s vozem Tesla.**

Chcete něco vzkázat našim čtenářům?

Je dobré mít na vědomí, že od vesmíru nejsme odtrženi, ale jsme jeho součástí, a že Země je zatím jediným vesmírným tělesem, na kterém je prokazatelně život, a proto je potřeba životní prostředí chránit.

Jiří Novotný, 6.B, foto: Petr Podhorný

Pozn. redakce:

**Slavní čeští astronomové, držitelé několika ocenění za svou práci.*

***V únoru 2018 vynesla raketa Falcon Heavy na oběžnou dráhu kolem Slunce sportovní automobil Tesla s robotem za volantem. Nešlo jen o reklamu, ale o vyzkoušení nového typu rakety.*

ROZHOVOR O HODECH

Na téma střelických hodů jsem si popovídal před letošními podzimními hody s bývalým redaktorem Školní revue Kubou Vašulínem.

Jaké bývají ve Střelících hody a kdy?

Ve Střelících máme dvoje hody, mladé hody na Nejsvětější Trojici při výročí posvěcení kostela a takzvané staré Císařské hody, zavedené císařem Josefem II. jako císařské posvícení. Staré hody se konají vždy třetí neděli v říjnu, konání mladých se posunuje.

Půjde vesnicí krojovaný průvod?

Vždycky se na hodech pochoduje v průvodu, ale na každé hody máme jiný pochod, náš pochod stvořil náš hlavní stárek Vojta Jahoduj.

Jak se jmenuje kapela, která bude hrát do kroku?

Na mladé hody nám vždy hraje dechová hudba Střeličáci, na tyhle staré hody bude hrát dechová hudba Hornobojani, která k nám přijela z Horních Bojanovic. Je to pro nás čest.

Proč se dělají zastávky při průvodu obcí?

Zastavuje se, aby se stárce občerstvili a aby se muzika posílila a vůbec kvůli

odpočinku. Na mladých hodech se dělají zastávky u domů stárek, které se pak připojují ke stárkům v průvodu.

Jak se na hody připravujete?

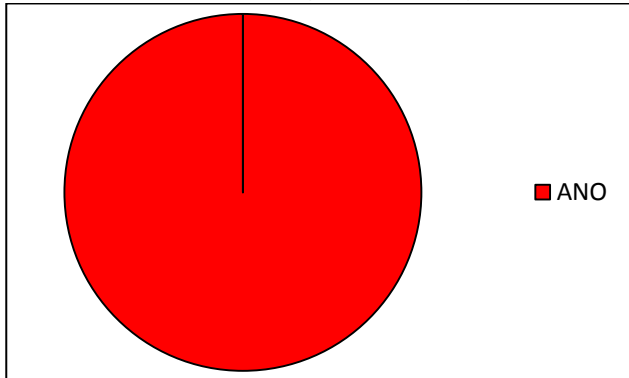
Máme zkoušky, kde nacvičujeme nové písničky, učíme se besedy a sem tam popijeme nějaké víno. Scházíme se několikrát týdně. V pátek před hody jde většina holek do školy, ale kluci jedou pro „máju“ a potom ji hlídají, aby ji někdo nepokácel.

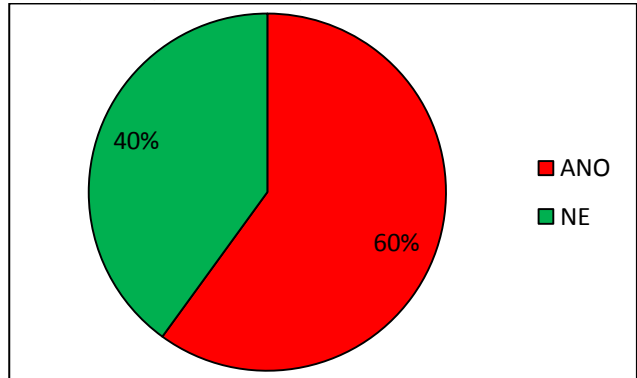
Matěj Král, 6.A, foto: streliceubrna.cz

ANKETA O PRÁZDNINÁCH

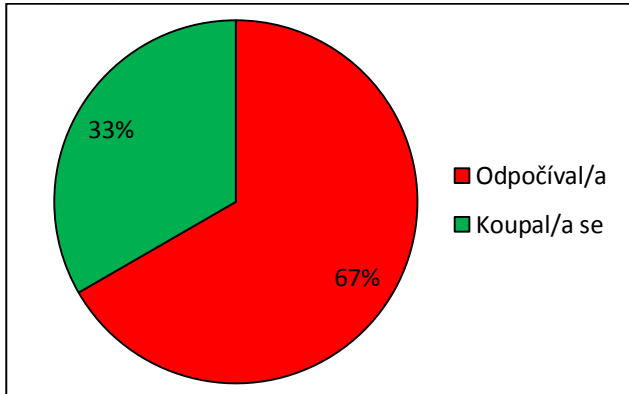
Užil/a sis letošní prázdniny?

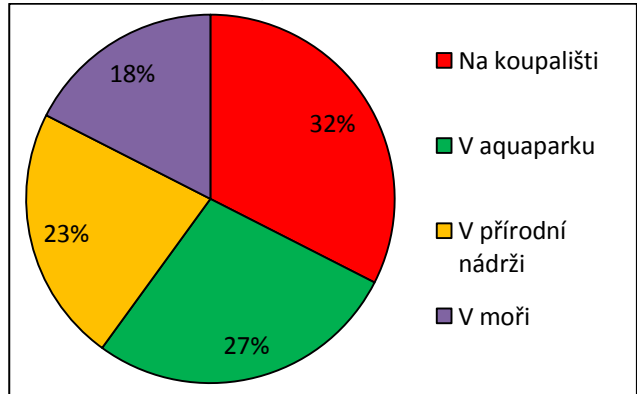
Byl/a jsi na nějakém táboře?

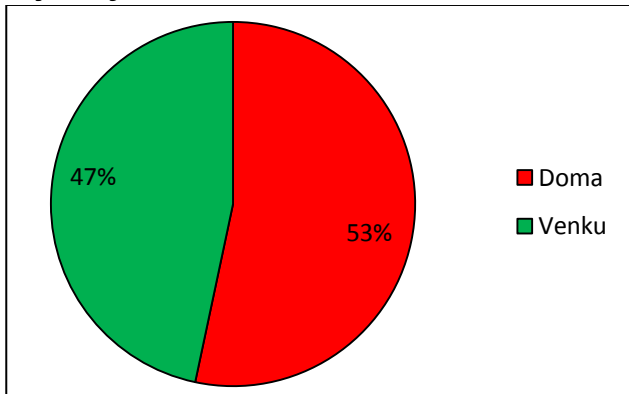
Co jsi ponejvíce dělal/a?

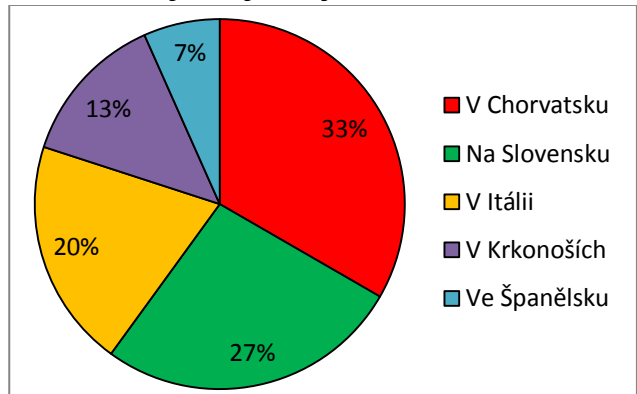
Kde ses koupal?

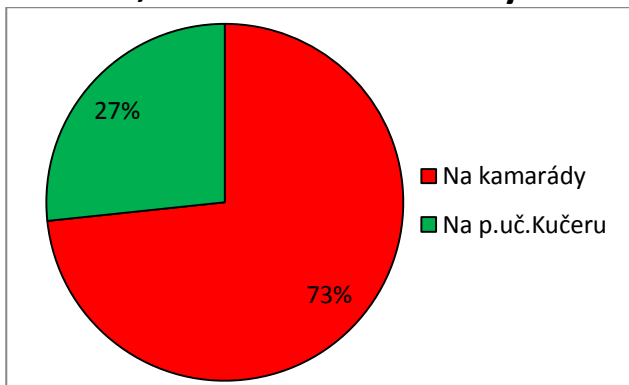
Byl/a jsi víc času doma, nebo venku?

Kde nejdál jsi byl?

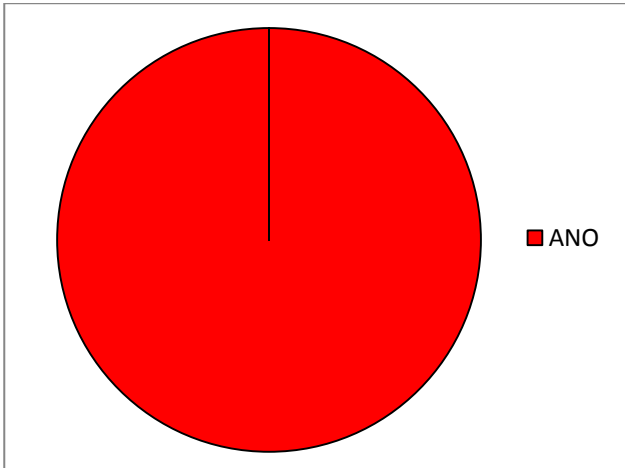
Je něco, na co se ses do školy těšil? Co?

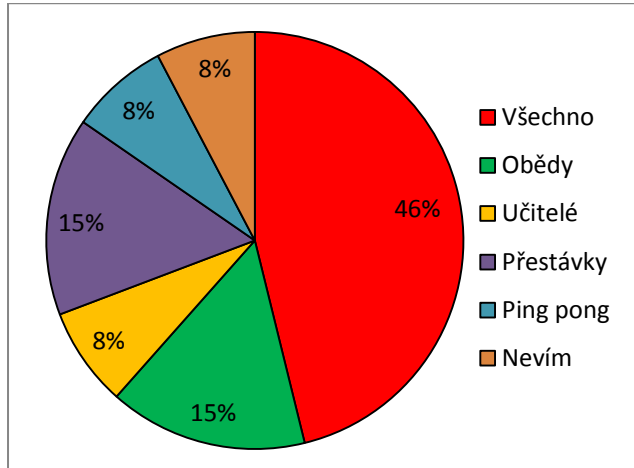
Matouš Barták, 7.B, Jan Karafiát, 7.A

JAK SE U NÁS LÍBÍ NOVÝM ŠEŠŤÁKŮM?

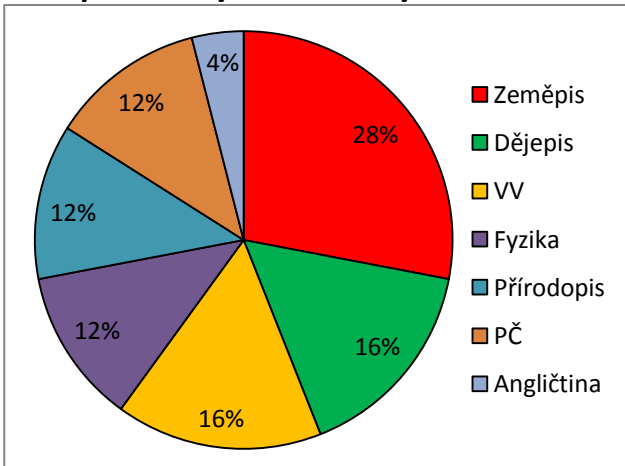
Líbí se ti v naší škole?

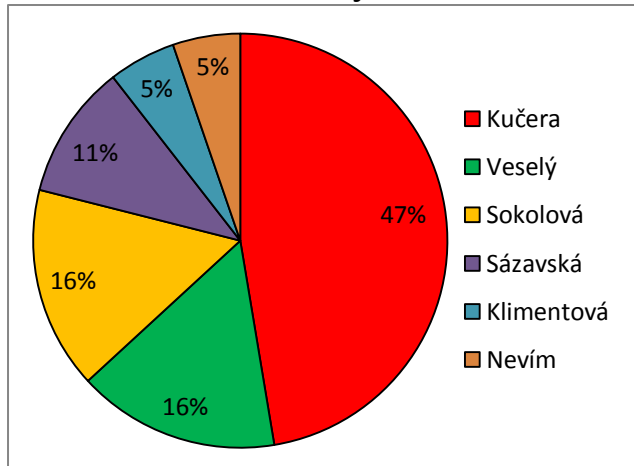
A co se ti líbí?

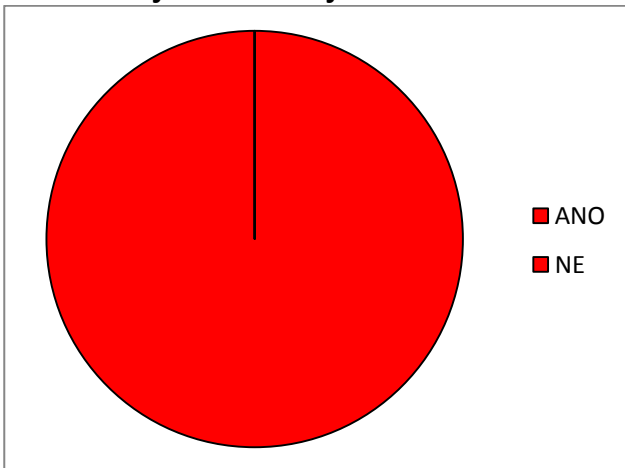
Jaké předměty z těch nových se ti líbí?

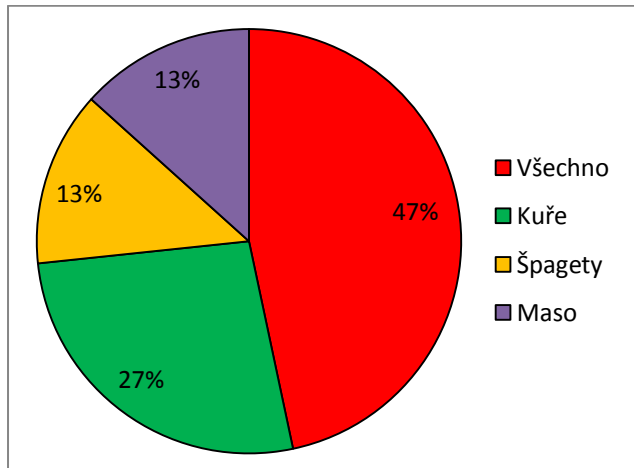
Kteří učitelé se ti nejvíc líbí?

Chutná ti jídlo v naší jídelně?

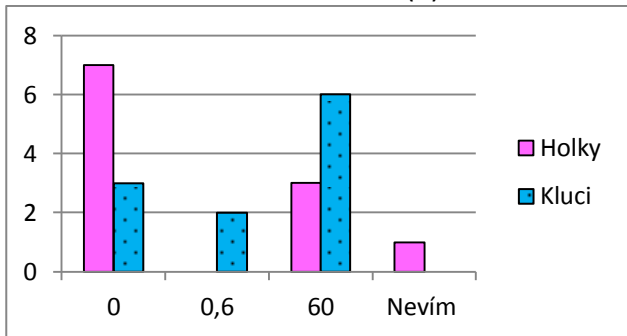
A co?

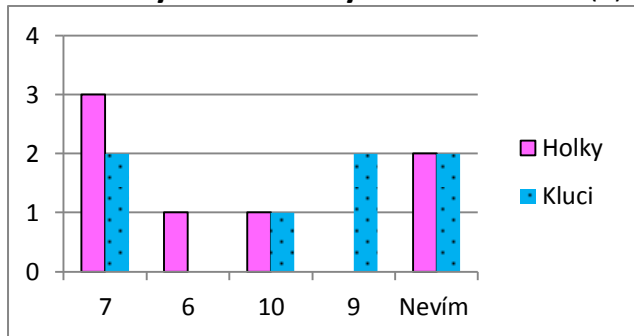
Ondřej Kutlvašr a Theodor Sosík z 6.A

HOLKY VERSUS KLUCI

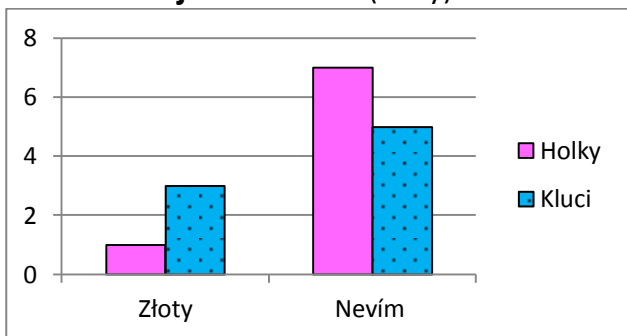
Kolik minut má sekunda? (0)

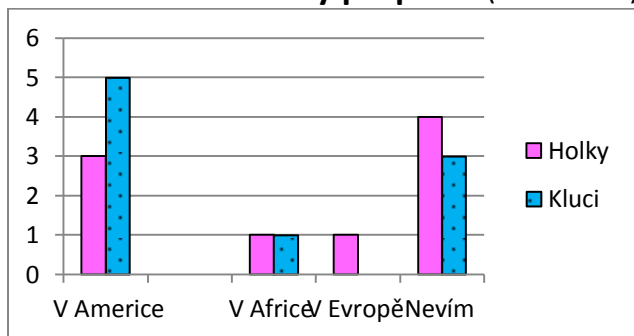
Kolik bylo starověkých divů světa? (7)

Jaká měna je v Polsku? (Złoty)

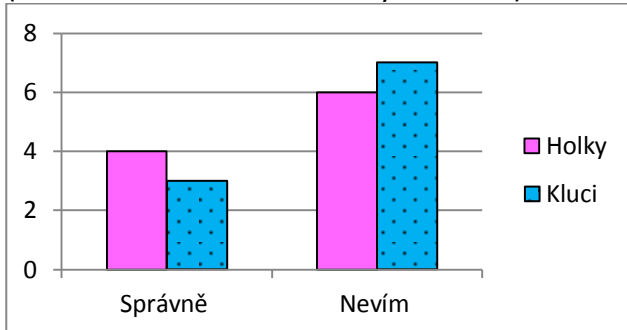

Kde leží Panamský průplav? (V Americe)

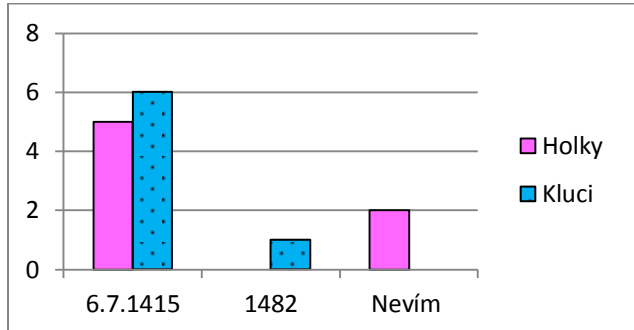

Co znamená zkratka JAMU?

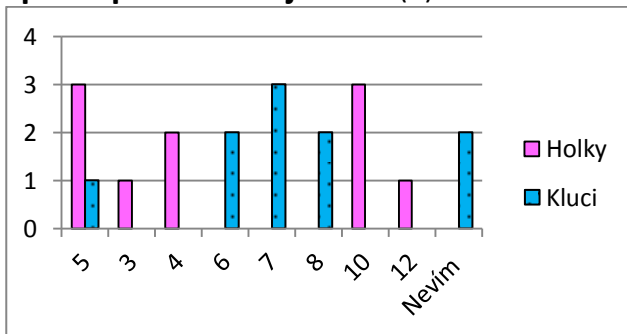
(Janáčkova akademie múzických umění)

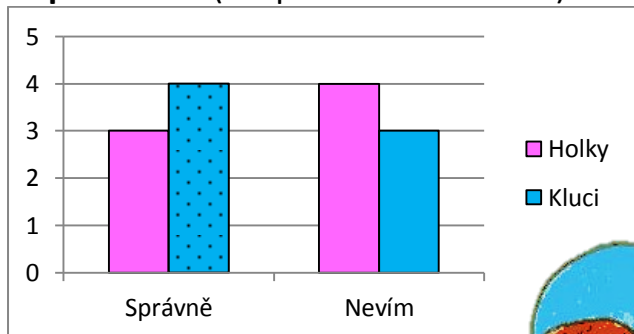
Kdy byl upálen mistr Jan Hus?

Kolik jeskyní je v Moravském krasu zpřístupněno veřejnosti? (5)

Jaký je rozdíl mezi průplavem a průlivem? (Průplav zbudovali lidé)

V prvním letošním kole vyhráli kluci, loni byli také úspěšnější...
Holky, tak se trochu snažte, ať skóre příště vyrovnáte!

Anna Rychnovská, 8.A, Nela Ulbrichová, 8.B

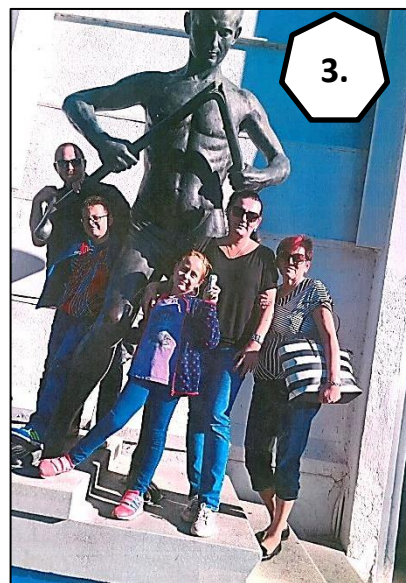
VÍTĚZOVÉ FOTOSOUTĚŽE O TOP FOTKU Z PRÁZDNIN

Kategorie 1. stupeň

1. Jana Audyová, 3.A

2. Natálie Vianaová, 2.B

3. Viktorie Bursová, 2.B

Kategorie 2. stupeň

1. Sabina Urbánková, 9.A

2. Eliška Rientová, 9.B

3. Anna Martinová, 6.B

FOTOSOUTĚŽ

Kategorie učitelé

1. Vladislav Kučera

2. Aleš Kadlec

3. Vlasta Sokolová

**PŘIPRAVUJEME DALŠÍ FOTOSOUTĚŽ!
TÉMA: PARÁDNÍ ÚLOVEK**

EDVARD BENEŠ

Dobrý den žáci střelické školy a milí čtenáři, jak z hodin dějepisu a občanky asi víte, anebo možná i ne, protože jste to zapoměli, jsem druhý prezident Československé republiky.

Narodil jsem se v Kožlanech v západních Čechách (okres Plzeň) dne 28. května 1884. Od svých dvanácti let jsem chodil na Gymnázium na Vinohradech v Praze. Po maturitě jsem šel studovat na Univerzitu Karlovu a hrál jsem fotbal za SK Slavia Praha.

Později jsem pokračoval ve studiích na pařížské Sorbonně a zde jsem se zamiloval do své budoucí ženy Hany. Roku 1906 jsem se s ní oženil, dokončil studium a získal titul doktor filozofie.

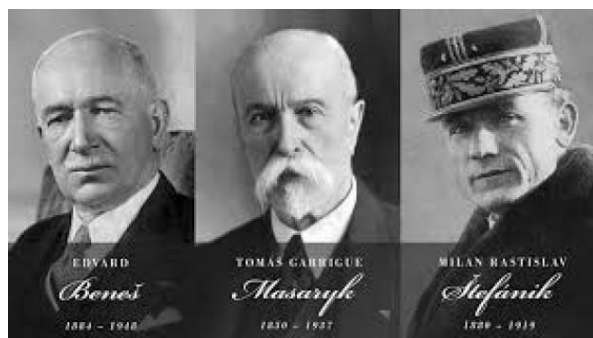
Po studiích jsem vyučoval a přednášel, např. v Klementinu, protože v té době nebyla budova katedry filozofie, kde by se dalo přednášet. Během učení jsem velmi rád chodil na přednášky jistého Tomáše Masaryka, se kterým jsem se později seznámil a důvěrně s ním spolupracoval.

Na začátku první světové války jsme s doktorem Masarykem a dalšími lidmi založili odbojovou organizaci Maffii, která tajně bojovala proti Rakousku-Uhersku za českou věc.

Kvůli zatýkání odpůrců c.k. režimu v roce 1915 jsem spolu s doktorem Masarykem a naším spolupracovníkem Milanem Rastislavem Štefánikem emigroval do zahraničí.

Tehdy jsme se rozdělili a každý z nás působil v jiné zemi, já v Británii, Štefánik ve Francii a Masaryk ve Spojených státech, byli jsme však v kontaktu a společně jsme domlouvali vznik a tvář nového státu Čechů a Slováků.

Naše snažení bylo více než úspěšné, dokonce nikdo z nás nečekal, že rozloha budoucího státu bude tak velká, jak nakonec byla.

Po vyhlášení Československé republiky jsem se stal jedním z nejdůležitějších politiků a diplomatů tehdejší doby, zastával jsem pozici ministra zahraničí a později i předsedy vlády, aktivně jsem se účastnil zasedání Spojených národů a byl jsem považován za jednoho z nejlepších diplomatů tehdejší doby.

Můj život se výrazně změnil v roce 1935, kdy z funkce prezidenta kvůli zdravotním problémům odstoupil Tomáš Garrigue Masaryk, a já byl zvolen prezidentem republiky.

Pokračoval jsem v politice, kterou prosazoval můj předchůdce, ale postupem času se situace začala velmi komplikovat.

Po nástupu Adolfa Hitlera v Německu se ČSR dostala do ohrožení, a to si vyžádalo zvýšení peněz na zajištění obrany země. Protože bylo po světové krizi, stát se musel zadlužit.

Agrese ze strany nacistického Německa se stupňovala až do roku 1938, kdy vše vyvrcholilo mnichovskou dohodou, která byla obrovským fiaskem naší politiky. Všichni naši zahraniční spojenci se k nám obrátili zády, Malá dohoda s Jugoslávií a Rumunskem padla, stejně tak jako naše spojení s Francií. Nikdy na toto nezapomenu a doufám, že stejně tak i náš národ.

Mnichovskou dohodu podepsali zástupci čtyř zemí (Velké Británie, Francie, Itálie a Německo) bez souhlasu Československa, naši diplomati museli čekat za dveřmi jednacího sálu.

„Rozhodli o nás bez nás“, jak se říká. Jenže to Hitlerovi nestačilo, za pár měsíců mu bylo pohraničí málo, a tak nakonec podnikl odtržení Slováků a vznik samostatného Slovenského státu. Potom vtrhla jeho armáda do zbytku ČSR a já raději odjel do Británie.

Po celou druhou světovou válku jsem jako exilový představitel ČSR podporoval československý zahraniční odboj a všemožně se snažil, aby se na předválečnou republiku nezapomnělo a Československo bylo po pádu nacismu obnoveno.

Když se tak stalo, vrátil jsem se po osvobození Československa domů, abych pomohl Československo postavit na nohy a oživil demokratické zřízení. Opět jsem se stal prezidentem.

Jenže po roce 1945 získávali obrovskou oblibu komunisté, musel jsem dělat stále další a další ústupky, až jsem nakonec v únoru roku 1948 přijal demisi vlády.

V té době jsem byl už vážně nemocen, v červnu jsem odstoupil z funkce prezidenta a o pár měsíců později, dne 3. září, jsem zemřel. Komunisté, kteří se v roce 1948 dostali k moci, vládli dlouhých 41 let.

Daniel Krajíček, 9.B, zdroj: wikipedia

Foto: ceskatelevize.cz

DOPORUČUJEME KNIHU k PŘEČTENÍ

MARKUS ZUSAK: ZLODĚJKA KNIH

Zlodějka knih je válečný román, jehož děj se odehrává za druhé světové války v nacistickém Německu.

Ze začátku mě zarazilo, že příběh vypráví Smrt. Je zdánlivě nezúčastněný divák, ale přitom má srdce. Vypráví o dívce Liesel Memingerové, která má tak chudou maminku, že se nemůže o ni a jejího bratra Wenera starat. Proto spolu děti odcestují do Molchingu k pěstounům. Ve vlaku, ve kterém jeli, však Werner umře, takže Liesel dorazí k pěstounům sama.

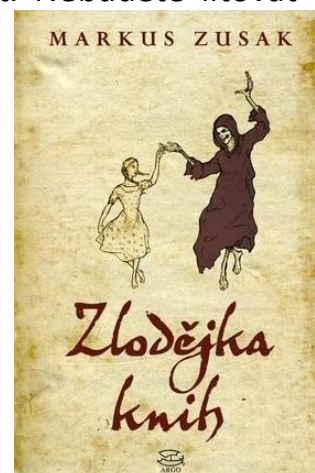
Liesel si ihned zamiluje svého nového otce Hanse Hubermanna, vztah s její novou matkou Rosou Hubermannovou je však už trochu horší. Liesel si najde nového kamaráda Rudyho Steinera, který ji dostane do pár průšvihů.

Liesel zažívá na Himmelstrase spoustu dobrodružství a sem tam se jí podaří ukradnout nějakou tu knížku – nebudu prozrazovat kdy a jak.

Vzhledem k tomu, že se celá knížka odehrává za druhé světové války, čeká většinu postav smutný osud... Zajímá vás, jak kniha dopadne? Tak si ji zkuste sehnat a přečíst.

Zlodějka knih se mi moc líbila a vlastně o ní přemýšlím pořád. Je v ní popsán smutný život obyčejných lidí za druhé světové války. I celý konec knihy je velmi smutný, ale vše není bez naděje – v epilogu se to zlepší.

Líbila se mi láska Liesel ke knihám a uvědomila jsem si, že není samozřejmost mít možnost si kdykoliv přečíst jakoukoliv knihu. O možnostech, které máme dnes my, jistě snili lidé nejen za války. Kniha je obsáhlá, má 526 stran, a tak se mi nejprve ji číst moc nechtělo, ale stálo to za to se začíst. Nebudete litovat ani jediného okamžiku stráveného s tímto románem.

Anna Rychnovská, 8.A, obr.: czechmag.cz, databazeknih.cz

PŘÍRŮSTKY V ZOO BRNO

Dne 10. srpna 2018 se narodila dvě mláďata mary stepní. Domovem tohoto savce jsou stepi v Argentině. Mary dorůstají 65-75 cm, váží 9-16 kg a patří do řádu hlodavců. Jejich potravou je tráva, listy keřů a plody. V přírodě se dožívá 5 let, u lidí 5-8 let.

Později, 18. srpna 2018, se narodilo mládě lamy vikuně. Její vlastní jsou Andy jižního Peru a Bolívie, severní oblasti Argentiny a Chile.

Délka těla vikuně se pohybuje od 120 do 190 cm, výška v kohoutku od 70 do 120 a váží 45-55 kg. Vikuně patří mezi sudokopytníky a jejich potravou jsou trávy, byliny i sukulenty. V přírodě se dožívá 20-25 let, v zajetí i více.

Dne 24. srpna 2018 se narodilo 6 mláďat vačice krysí. Vačice krysí patří mezi vačnatce, přestože nemá vak. Rodí mláďata velká 1 cm o váze 0,1 g, několik týdnů jsou přisáta k mléčné žláze. V dospělosti měří asi 12-18 cm, ocas má dlouhý 5-9 cm a váží 58-95 g. Její potravou jsou menší hlodavci, žáby, plazi, bezobratlí a také ovoce.

Malé opičky jsou u návštěvníků velmi oblíbené. Od 28. srpna 2018 jich je v Zoo Brno o jednu více. Narodilo se tam mládě tamarína žlutorukého. Domovem tohoto druhu je Jižní Amerika. Dospělci mívají 20-28 cm dlouhé tělo a 31-44 cm dlouhý ocas. Váží 400-650 g. Jejich strava je pestrá - hmyz, plody, semena, květy, listy, vajíčka, drobní obratlovci. V lidské péči se dožívá 15 let.

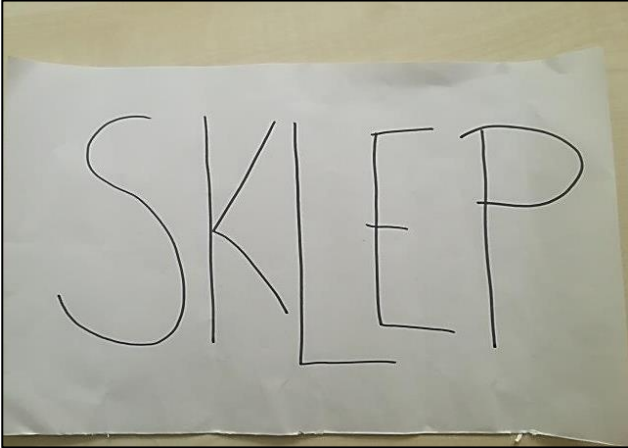

Eliška Sázkavská, 9.B

Foto: zoobrno.cz

HONBA ZA POKLADEM 3

Ha, mám to!

Hledejte pořádně!

Necháme to tady.

Ale ne, musíme jít na oběd!

Máme to!

Jo!

Učebnice
nééé!

Konec!

Emma
 Sára
 Vojta
 Verča

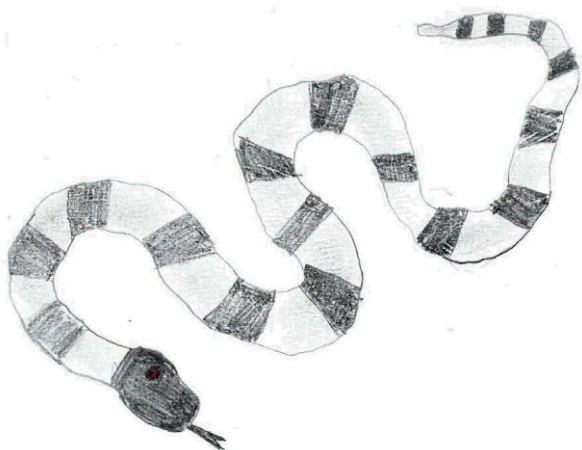
Eva Brtníková
 Sabina Urbánková
 Vojtěch Švestka
 Veronika Švestková

PŘÍHODY Z PRÁZDNIN

THEODOR A ZMIJE

O prázdninách jsme někdy chodili s kamarády hrát do lesa airsoft. Kdo neví, co to airsoft je, tak je to hra se zbraněmi na kuličky

Jednou, když jsme se s Theodorem vraceli po poli domů, Theodor šlápl na zmijsi. Oba jsme se strašně lekli. Zmije se zkroutila a začala syčet, ale potom si útok rozmyslela a odplazila se. Theodor ji chtěl vyfotit, ale už to nestihl.

Ale to nic, hlavně že se nikomu nic nestalo. Od té doby v těch místech dáváme pozor.

Ondřej Kutlvašr, 6.A

SRNEC V PASTI

Jednoho dne, když jsem byla sama doma a nevěděla jsem, co mám dělat, protože všichni byli někde na prázdninách, jsem se rozhodla, že pojedou autobusem za mamkou do práce (moje mamka pracuje ve školce ve Střelcích).

Děti měly sice prázdniny, ale to neplatilo pro zaměstnance. Po příjezdu jsem jí chvíli pomáhala a pak jsme se šly podívat na školní zahradu. Opodál

jsme za plotem viděly běžet srnce, ale nijak jsme si ho nevšímalý. Vtom něco zašustilo v křoví... a hups, ten srnec přeskočil plot a už byl na školní zahradě.

Nejdřív jsme tomu nemohly uvěřit, že asi metr od nás běží srnec. Pak jsme přemýšlely, jak ho dostat ven. Otevřely jsme všechny branky, ale on pořád narážel do plotu a volných průchodů si nevšímal. Zkoušely jsme dělat i cestičku z rohlíku, ale on pořád narážel do plotu a rohlík ho nezajímal.

Volaly jsme ředitelce školky, co s ním máme dělat. Řekla, že zavolá panu starostovi, že už si s tím nějak poradí. Nakonec přišly dvě holky a ty nám ho pomohly obklíčit a vyhnat ven. Takže srnec se nakonec šťastně vrátil do přírody.

Simona Beránková, 6.A

PROBLÉM NA LETIŠTI

O letošních prázdninách jsme s rodinou letěli na Kapverdské ostrovy. Let trval celých sedm hodin, ale celkem nám to uteklo, protože jsme si četli, hráli karty a taky jsme dostali jídlo. Na Kapverdských ostrovech jsme strávili čtrnáct dní a užívali jsme si oceánu a různých výletů.

A protože každá dovolená jednou končí, tak i nám nastal den O, den odjezdu, a my jsme se společně s ostatními vydali na letiště, kde jsme se připravili k odletu a čekali, až nás vyzvou k nástupu.

Ale ono nic, čekali jsme na letišti asi 16 hodin a nikdo nám nic neřekl.

Až po té dlouhé době za námi přišli a řekli, že dnes neodletíme, protože má letadlo poruchu, a odvezli nás zpět do hotelu, kde jsme přespali.

Další den ráno jsme znovu vyrazili na letiště a znovu čekali a čekali. Po nějaké době přišel kapitán letadla a vysvětlil nám, co se stalo. Po velkém zpoždění, asi 24 hodin, jsme konečně odletěli a byli jsme šťastní, že už jsme konečně na cestě domů.

Po příletu do Prahy jsme zjistili, že se o našem zpoždění píše i na internetu. S rodinou jsme se rozhodli, že už takhle daleko radši nikdy nepoletíme.

Alex Stratil, 6.A

PŘÍŠTĚ RADŠI V PLAVKÁCH

V létě k nám přijeli naši příbuzní. Teta Věra (babiččina sestra), strýc Drahoš (manžel tety Věry) a teta Marcela (jejich dcera).

Bylo teplo, a tak jsem se se sestrou koupala v bazénu. Teta Marcela stála vedle a dívala se, jak se koupeme. Na sobě měla kalhoty a tričko. Kolem šel děda a zeptal se jí, jestli ji tam má hodit. A ona mu z legrace řekla, že ano.

Vůbec jsme nečekali, že to děda udělá. Děda ji ale vzal a opravdu ji tam hodil. Teta vylezla a šla se převléct.

Asi po půl hodině šel kolem bazénu děda. Chtěl se na něco v bazéně podívat, nahnul se, aby to lépe viděl. Bylo tam však mokro, a tak uklouzl a spadl do bazénu. Měl na sobě také oblečení.

Když už byl večer, převlékla jsem se do svých obvyklých kraťasů a trika. Donesla jsem si k bazénu židli a ponořila jsem si chodidla do vody. Jakmile jsem to udělala, strýc na mě bafnul a já jsem se lekla, že jsem se převrátila do vody. Jak se mě strýc snažil zachytit, spadl tam také.

Když jsme vylezli, začala mě moje sestra Nelča honit. Já jsem prudce zatočila a ona to neubrzdlila a spadla. No a kam asi? Do bazénu.

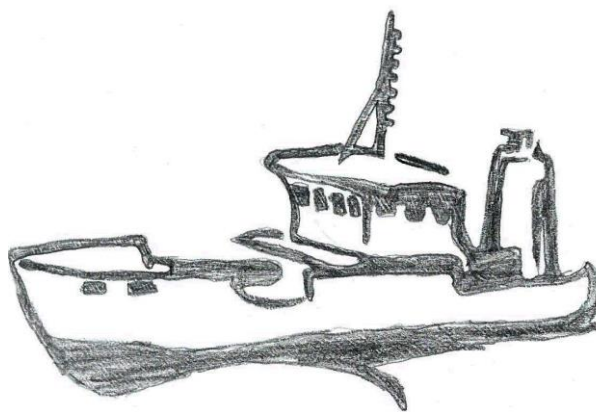
Tak jsme usoudili, že bez plavek už k bazénu raději chodit nebudeme. Sušák už byl plný mokrého oblečení a my jsme nechtěli být mokří znova.

Veronika Tomšů, 6.A

KARAMBOL V CHORVATSKU

O prázdninách jsem byl s rodiči a bratrem v Chorvatsku na ostrově Murter, máme tam ukotvenou loď. Jezdil jsem na velkém kruhu, který loď táhla. Kolem nás proplula velká loď, která udělala vlny, a já z kruhu vyletěl. Udělal jsem pár salt ve vzduchu a hodil jsem placáka. Když mně taťka vytáhl z vody, všichni se smáli. Naštěstí se mně nic nestalo. Byl to pro mě velký zážitek.

Lukáš Nešpůrek, 6.A

ZÁŽITEK Z CHORVATSKA

Poslední týden o prázdninách jsme jeli do Chorvatska. Jednoho dne, když jsme byli na pláži, tak kousek od nás bylo najednou rušno. Šli jsme se podívat, co se děje – a jednoho pána na lehátku odnášel vítr dál a dál od břehu. Jeho manželka běžela za rybáři a křičela, aby ho zachránili. Rybáři to rychle pochopili a na lodkách vyjeli za ním.

Bylo hrozné něco takového vidět, ale nakonec to všechno dobře dopadlo, muže zachránili a přivezli na břeh.

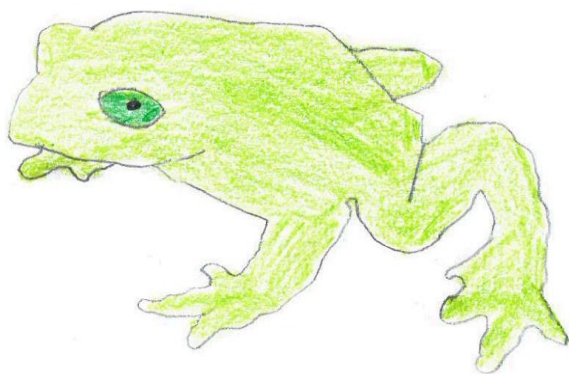
Daniel Kraval, 6.B

JEDLÍK ŽAB

Jednoho krásného dne jsem byla s kamarádkou u tety na chalupě. Zrovna jsme seděly v podkroví a dívaly se z okna a najednou slyšíme, jak na nás teta volá.

Seběhly jsme dolů a tam ležela na zemi pod terasou zmije, která pojídala žábu. Běžela jsem pro foťák, a když jsem přiběhla zpátky, žábě koukaly z hadí tlamy už jen konečky nožiček.

Fotily jsme, natáčely, už už byly žábě vidět jen prstíčky. A zmije s ní zalézala pod keř.

Teta prohlásila: „Už ji za chvíli slupne.“ Ale najednou se zmije něčeho polekala, žabu vyplivla a odplazila se za plot. A co žába? Žába si vesele odhopsala pod terasu. Druhý den jsme šly trhat rybíz a hele, žába, živá a zdravá!

Karolína Borkovcová, 6.A

VČELÍ ÚTOK

Jednou o prázdninách jsme jeli ke známým do mlýna. Přijel tam i spolužák Lukáš. Po pár dnech jsme se domluvili, že půjdeme na houby. Když jsme byli v lese, vzal Mates klacek a začal s ním bouchat do stromu

To rozzlobilo lesní včely, které tam měly hnízdo. Divoce bzučící vylétly ven a zaútočily na Matesa. Všichni jsme začali utíkat. Po chvíli pronásledování to roj vzdal a vrátil se zpět do hnízda. A my jsme po cestě do mlýna sbírali další houby.

Aneta Davidová, 6.A

HURÁ NA SNĚŽKU

Konečně jsme dorazili do Pece pod Sněžkou. A byli jsme připravení zdolat největší horu v České republice – Sněžku. Když jsme byli v půlce, padali jsme únavou, naštěstí máma u sebe měla řízky. Tak jsme se posilnili a šli dále, čekalo náš ještě 10 kilometrů. Brodili jsme se potoky, lezli přes spadlé stromy a prosekávali se keři.

Najednou jsem vykřikl: „Jó! Jsme konečně nahoře!“ Ale radost byla předčasná, ještě nás čekaly schody a další dlouhá cesta. Ale nakonec jsme horu pokořili. Byl to super zážitek.

Matěj Král, 6.A

Obr.: T.Sosík, O.Kutlvašr a A.Martincová z 6.A

HERBÁŘ Z BRADAVIC

MASOŽRAVKA SEVELAČNÁ

Čím se živí: živí se vším, je to všežravec.

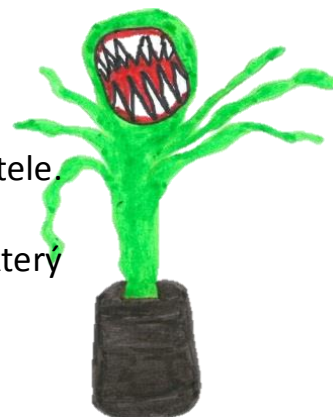
Slabiny: mohou se jí zamotat chapadla.

Zajímavosti: je to nebezpečná rostlina, ale vzácná pro sběratele.

Varování: když jsi od ní 1 metr, tak si tě může přitáhnout chapadly, vidí tě i zezadu, v případě ohrožení vypouští jed, který není vidět.

Jak na ni: můžeš ji omráčit vodou, je alergická na vodu.

Monika Veselá, 6.A

ROZTOMILOUŠ PRUŽNÝ

Vlastnosti: pomáhá proti kousnutí jedovatého hada.

Varování: omamuje svojí roztomilostí, kouše a natahuje se.

Patricie Procházková, 6.B

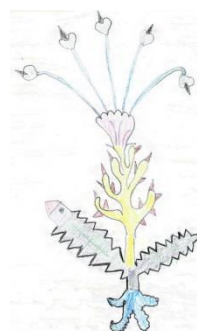

DRAKODOMBA LÉČIVÁ

Schopnosti: vyléčí různé nemoci a zabírá proti zapomnělosti.

Varování: má velké trny a kořeny se špatně dostávají ze země.

Veronika Tomšů, 6.A

ŽROUT SLUNEČNICOVÝ

Schopnosti: jde z něj udělat čaj, který léčí všechny nemoci.

Varování: když u sebe máte jídlo, žrout rychle zaútočí, aby ho získal.

Aneta Davidová, 6.A

CUKROUŠEK ŠTÍPAVÝ

Varování: je to velmi nebezpečná rostlina, dotkneš se jí a nemáš šanci přežít,

speciální rukavice prodáváme za 150 Kč na www.literatura.cz.

Alex Stratil, 6.A

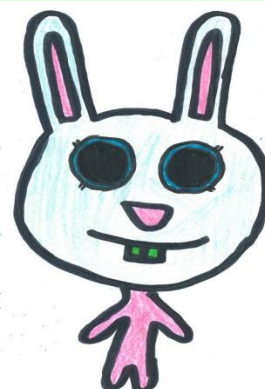
ZAJOHNĚV OKATÝ

Schopnosti: je roztomilý, jeho kukadla předvídají budoucnost a dokonce ukážou i minulost.

Nebezpečí: když mu sáhnete na čumáček, odumře vám celá ruka.

Jak na něj: musíme si dávat pozor a pracovat s rukavicemi.

Natálie Stopková, 6.A

HUTLANKA SMRDUTÁ

Vlastnosti: vypadá milá, ale není.

Varování: když ji někdo vytáhne z květináče, tak se na něj zadívá, zamračí se a pak jej omráčí.

Také může usmrtit svými zapáchajícími jedovatými plyny.

Záleží na tom, jakou má zrovna náladu.

Kateřina Malá, 6.A

FANGI FIALOVÁ

Vlastnosti: je to všežravá rostlina, roste pouze v suchu, vaří se z ní jedovatý čaj.

Tomáš Pazourek, 6.B

BRAMBORNÍK LÉČIVÝ

Schopnosti: umí léčit zlomeniny.

Varování: pořád se plete pod nohama.

Nikol Máčová, 6.A

ŇUŇOFLAŠ LASEROVÝ

Schopnosti: dělá se z něj čaj proti chřipce.

Varování: když se vzbudí, tak mu z očí stříkají lasery, které dokážou hypnotizovat.

Tereza Kostecká, 6.B

LIDOŽRAVKA

Výskyt: Roste ve tmě po celém světě.

Schopnosti: Žere hloupé lidi, např. blondýny, a taky zlé lidi.

Aneta Švejkarová, 6.A

ŽÁKOLAPKA OBECNÁ

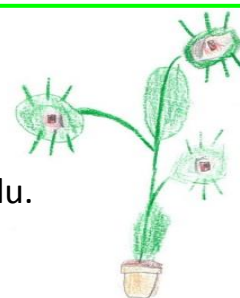
Vlastnosti: prochází třemi stádii.

1. stádium: chytá jen žáky prvního stupně ze Zmijozelu.

2. stádium: chytá i žáky druhého stupně z Havranspáru a Zmijozelu.

3. stádium: chytá všechny žáky.

Matěj Král, 6.A

MENTOLOVKA ZAHRADNÍ

Potrava: živí se tím, co najde na zahradě, např. slimáky, hmyzem.

Schopnosti: rozdává hašlerky a stará se o vaši zahradu, ale jen když se o ni pečuje.

Varování: když ji naštvete a nedáte jí jídlo, tak vyplivne jed.

Kateřina Bezoušková, 6.A

MASOJEDKA KOUSAVÁ

Vlastnosti: toho, kdo by ji chtěl zneužít, pokouše, ale tomu, kdo čisté svědomí má, olíže svým léčivým jazykem zranění a to se do minuty zahojí.

Vojtěch Krupík, 6.B

HEDON

Upozornění: Jistá podobnost s některými filmovými postavami je čistě náhodná.

Hedon byl malý zakrslý skřítek, který uměl čarovat. Moc toho neuměl, ale zato měl čistou duši. Měl rád zvířátka, lidi, dokonce i zlobry. A jeden zlobr, dobrý kamarád Hedona, se jmenoval Shrek. Jejich přátelství bylo opravdové. Měli rádi adrenalinové zážitky, chodili společně na výlety nebo spolu lovili ryby, které pak Shrek vždycky snědl.

Jednoho dne se vypravili do Bradavic, aby se tam naučili kouzlit. Učili se základní kouzla a Shreka to moc nebavilo, protože se chtěl naučit něco těžšího. Chtěl být druhý Harry Potter, a tak se rozhodl, že se naučí klonovací kouzlo.

Hedon mu chtěl pomoci. „Dobře, ale na to budeme potřebovat kouzelnou komnatu,“ povídá. Potají se ji vydali hledat. A měli štěstí, netrvalo to až tak dlouho a vešli do ní.

V kouzelné komnatě se rozhodli naklonovat tajemnou truhlu, do které Harry Potter začaroval jednoho mozkomora.

Hedon už věděl, že se musí říct „klonus“ a název předmětu, který se má naklonovat, takže v tomto případě to bylo: „Klonus-truhlolonus!“

Truhla se však nenaklonovala, místo toho z ní vyletěl jeden mozkomor a hned se z něho stali dva a z nich se stali další dva a zase a zase a zase...

Najednou byla komnata plná mozkomorů. Hedon se Shrekem vzali nohy na ramena, protože jinak by je mozkomoři dostali. A utíkali, co jim síly stačily, ale mozkomoři vyletěli z komnaty a byli pořád za nimi. V té rychlosti nedávali pozor na cestu, a tak se stalo, že se Shrek srazil s nádhernou dívkou, do které se okamžitě zamiloval a ona do něho taky. Jenže na lásku nebyl čas, a proto ji Shrek lapil a utíkal s ní dál.

Zamířili na nádraží. Bohužel ve vlaku Time Trial, který právě vyjížděl z Bradavic, byla jenom dvě místa a oni byli tři, takže tam nádhernou dívku museli nechat. Shrek byl moc smutný, že už ji nikdy neuvidí, pouze mu po ní zbyla malá krabička, kterou mu ještě stihla vtisknout do dlaně...

Pokračování příště

*Jiří Novotný a Jakub Krištof z 6.B,
Matěj Král, 6.A, obr.: Petrashop.cz*

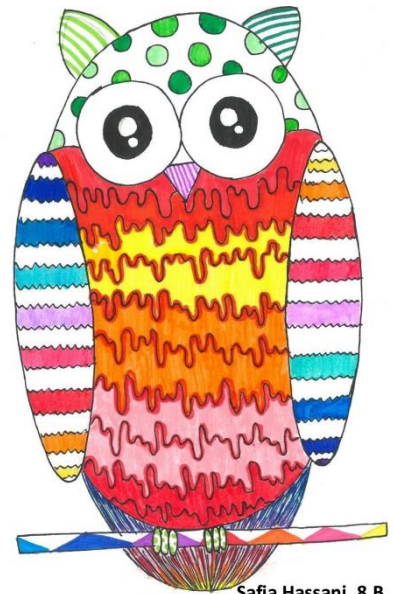
ZA VŠÍM HLEDEJ SOVU...

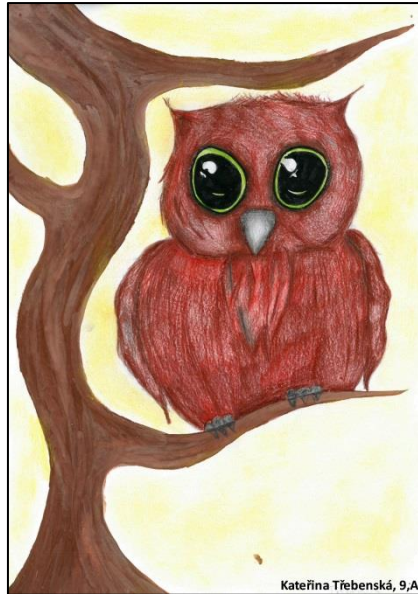
Anna Rychnovská, 8.A

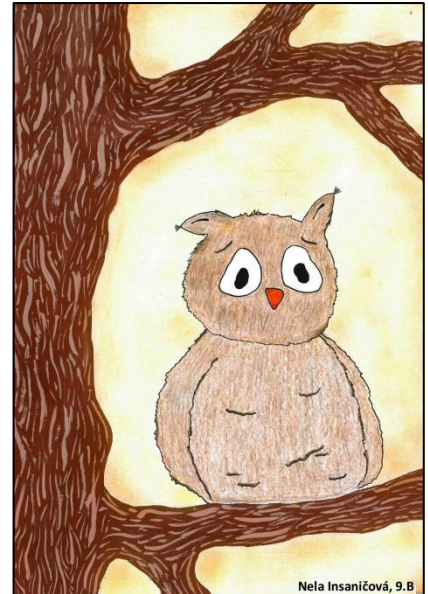
Pavla Humlíčková, 8.A

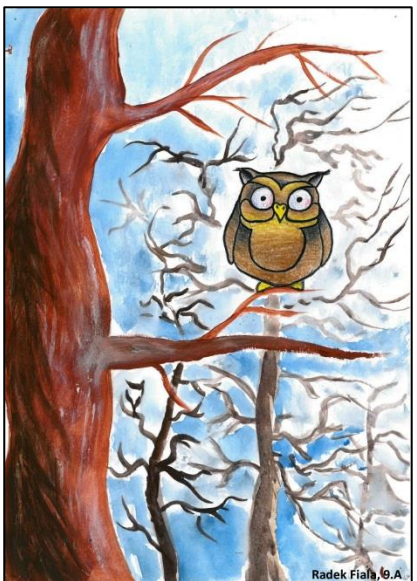
Safia Hassani, 8.B

Kateřina Třebenská, 9.A

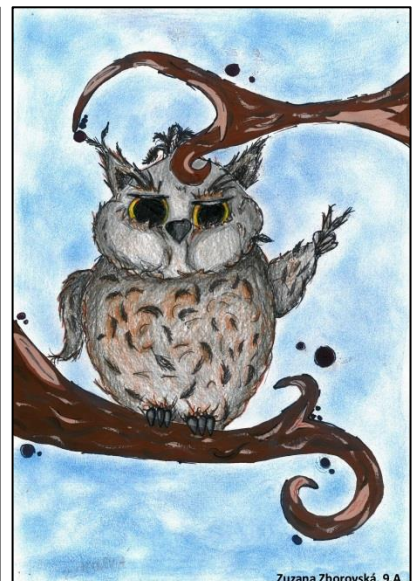
Nela Insanířová, 9.B

Radek Fiala, 9.A

Sára Mířochová, 9.B

Zuzana Zborovská, 9.A

Aneta Soldánová, 7.A

Stela Klevetová, 7.A

Martin Holešovský, 7.B

Tereza Bednářová, 7.A

Natálie Stopková, 6.A

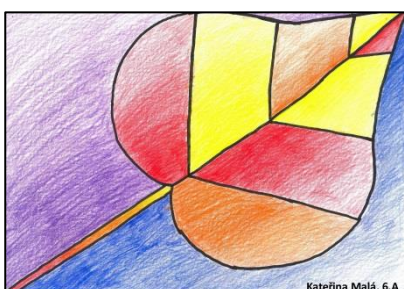

Tereza Bednářová, 7.A

Kateřina Malá, 6.A

A JE TADY PODZIM

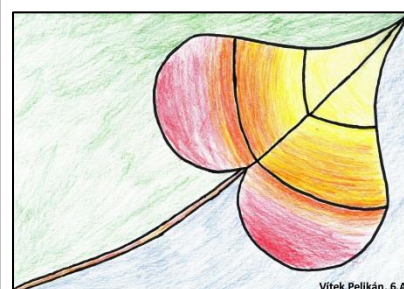
Kateřina Malá, 6.A

Lukáš Nejedlík, 6.A

Tomáš Patrník, 6.A

Vítek Pelikán, 6.A

Iveta Toušková, 7.A

Štěpán Klevetová, 7.A

Vojtěch Bezoušek, 7.B

Aneta Soukalová, 7.A

Tereza Bednářová, 7.A

ČÁRKOVANÁ KRAJINA

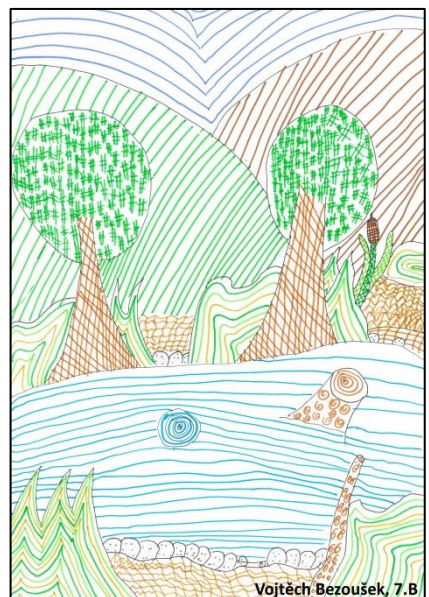
Eliška Zadáková, 8.B

Michal Netík, 8.B

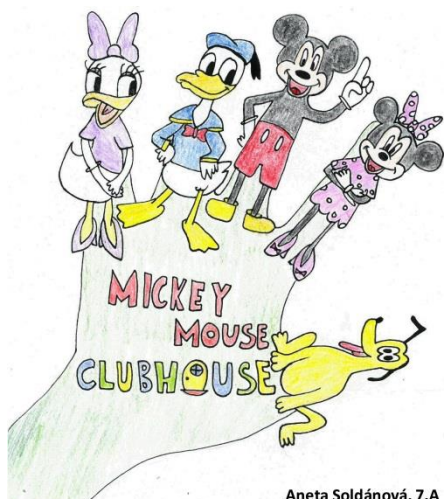

Marek Zamazal, 7.B

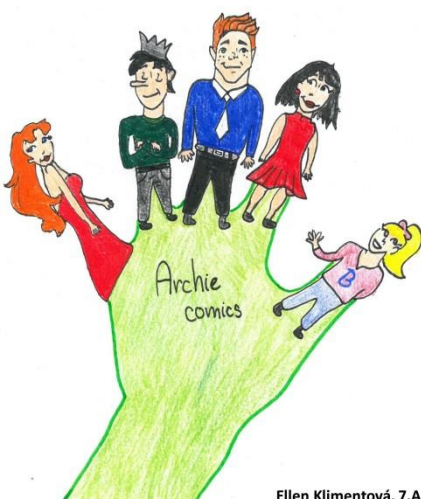

Vojtěch Bezoušek, 7.B

VESELÉ PRSTÍKY

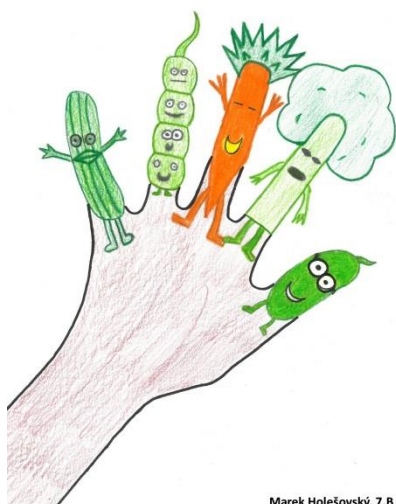
Aneta Soldánová, 7.A

Ellen Klimentová, 7.A

Kateřina Gregrová, 7.A

Marek Holešovský, 7.B

Naomi Černá, 7.A

Stela Klevetová, 7.A

I DOMY

Aneta Daviřová, 6.A

Natálie Stopková, 6.A

Tomáš Pazourek, 6.B

Žáci 2. stupně

ZNAČKOVÝ CHAOS VE SVĚTĚ

Na počátku věků se lidé orientovali pomocí vyšlapaných cestiček, stromů, skal, slunce a jiných přírodních úkazů. Tato orientace však nebyla příliš přesná, takže se našel nějaký génius a vymyslel dopravní značky. Jako první se objevily brzdové kameny, též výstražníky. Ty měly upozornit na různá nebezpečí.

S výrobou aut nastal boom značek. Dnes existuje několik typů značek, například výstražné, zákazové, příkazové atd. Kromě toho se začaly vyrábět značky typu pohyblivý most, pozor žáby, zpomal, nebo se zabiješ, nebezpečná cesta-vrať se, pozor padají krávy. A tak přišel i chaos.

Vojtěch Švestka a Veronika Švestková z 9.A

Zdroj: týdeník Květy

↑
USA

Irák

Kongo

Indie

Rumunsko – Pozor na opilce

Skandinávie

Kanada – Pozor příliv

ZNÁTE DOPRAVNÍ ZNAČKY?

1.

- a) Křižovatka s vedlejší komunikací
- b) Pěchod pro chodce
- c) Křižovatka

2.

- a) Zákaz parkování
- b) Křižovatka
- c) Přednost zprava

3.

- a) Děti
- b) Obytná zóna
- c) Parkoviště

4.

- a) První pomoc
- b) Poliklinika
- c) Nemocnice

5.

- a) Pěchod pro chodce
- b) Podchod pro důchodce
- c) Podchod a nadchod

6.

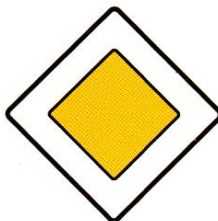
- a) Zákaz předjíždění
- b) Přednost před protijedoucími vozidly
- c) Jednosměrná ulice

7.

- a) Příkladovaný směr jízdy
- b) Cyklostezka
- c) Zákaz odbočení

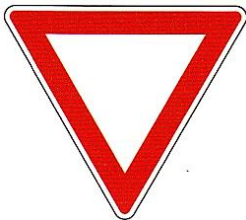
8.

- a) Hlavní pozemní komunikace
- b) Silnice pro motorová vozidla
- c) Příkladovaný směr jízdy

ZÁBAVA

9.

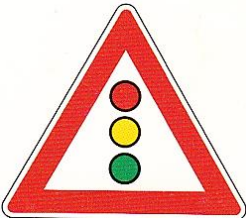
- a) Stůj, dej přednost v jízdě
- b) Dej přednost v jízdě
- c) Zákaz vstupu chodců

10.

- a) Parkoviště
- b) Hasiči
- c) Silnice pro motorová vozidla

11.

- a) Světelná signalizace
- b) Semafor
- c) Pozor na zelená, červená a žlutá auta

12.

- a) Pozor vlak
- b) Železniční přejezd bez závor
- c) Přejezd se světelnou signalizací

13.

- a) Cyklostezka
- b) Pozor kola
- c) Zákaz vjezdu cyklistů

14.

- a) Zákaz odbočení vpravo
- b) Nebezpečí zleva
- c) Příkladovaný směr jízdy

15.

- a) Zákaz vstupu chodcům
- b) Zákaz vstupu důchodcům
- c) Stezka pro chodce

16.

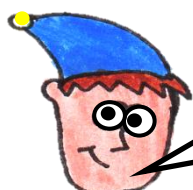

- a) Obchvat města
- b) Kruhový objezd
- c) Městský okruh

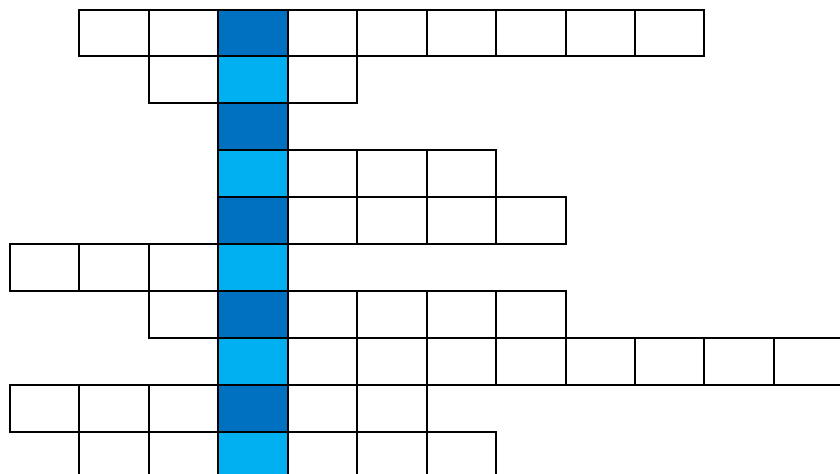
Řešení: 1.a), 2.b), 3.b), 4.c), 5.c), 6.b), 7.a), 8.a), 9.b), 10.c), 11.a), 12.b), 13.c), 14.c), 15.a), 16.b)

Karolína Borkovcová, Kateřina Malá a Anna Martincová z 6.A, obr.: zakruta.cz

KŘÍŽOVKY

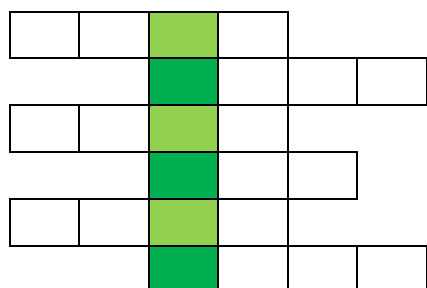
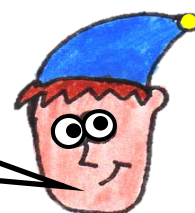
Blondýnka civí 5 minut do IQ testu a pak překvapeně zvolá:
„Jéžišmarjá, to se (tajenka)!“.

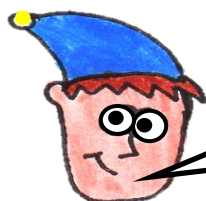
Zraněné odvezou do...
Červená květina - vlčí ...

Train česky
Sněžný muž
Anekdota
Hudební nástroj s klávesami
Nemající konec
Má 60 minut
Drnkací strunný nástroj

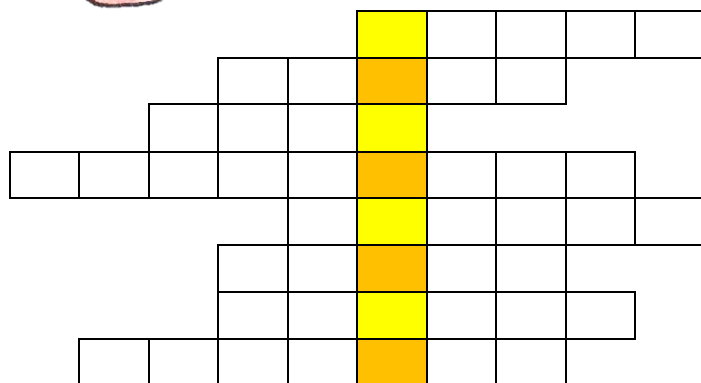
„Celý svůj život jsem si myslel, že (tajenka),
dokud jsem si nekoupil pytlík brambůrek.“

Opak starého
Období sněhu a ledu
Nejdůležitější tekutina
Orgán sluchu
Anglicky obličej
Opevněné sídlo rytíře

Proč blondýna jí jogurt už v obchodě? Protože je tam napsáno
„K okamžité (tajenka).“

Noční odpočinek
Pracovat s krumpáčem
Výplň okna
Chlupatý pavouk
Co zatloukáme kladivem?
Pečivo
Černá deska ve třídě
Panda je druh...

Řešení: má vyplnit, vzduch, spotřebě

Vojtěch Krupík a Tomáš Pazourek z 6.B

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Víte, jak se dá poznat opravdová blondýnka již na základní škole? Když učitelka smaže tabuli, ona vygumuje sešit.

Když vidím čokoládu, slyším v hlavě dva hlasy. Ten první říká: „Musíš sníst tu čokoládu.“ Ten druhý hlas říká: „Slyšelas dobře. Sněz tu čokoládu.“

„Nechcete si sednout, dědečku?“
 „Ne, děkuji, chlapče, já jedu jen jednu stanici!“
 „Jen si sedněte, dědečku, nejste v tramvaji, ale v parku!“

Pan Novák navštívil s rodinou Bulharsko. Na jednom zvláště hezkém místě vryl do skály: „Byl jsem zde se svou ženou, je zde krásně.“

Příští rok tam přijela paní Nováková sama. Do skály pod původní nápis připsala: „Letos je tu mnohem krásněji.“

Na dovolené se pan Kozderka na pláži ptá domorodce: „Nejsou tady v tom moři žraloci?“

„Ne, tady žádní nejsou.“

Pán se tedy svleče, skočí do moře a užívá si vln.

„Vážně tady nejsou žraloci?“

„Říkám vám, že nejsou. Oni se totiž bojí támhlejších krokodýlů.“

Dohadují se Rus, Američan a Čech, kdo umí vyrobit nejlepší věc ze skla.

Rus říká: „*To my, u nás v Rusku, dokážeme vyrobit tak dlouhou skleněnou trubku, že s ní vidíme až na dno nejhlubšího oceánu!*“

„A jak tomu říkáte?“

„Oceánohled.“

Američan na to říká: „*To nic není, to my dokážeme vyrobit tak silnou čočku, že s ní vidíme do nejvzdálenějšího vesmíru, říkáme tomu kosmohled.*“

Čech na to: „*To my v Čechách dokážeme vyrobit takovou věc ze skla, že s ní vidíme skrz zeď.*“

Ostatní se diví: „*To není možné! Jak tomu říkáte?*“

„Okno!“

Vystoupí dvě blondýnky z auta a zabouchnou si vevnitř klíč. Jedna se zkusí dostat dovnitř pilníkem a druhá rukama.

Vtom začne hřmít a jedna říká: „*Ježíši, Petro, začíná pršet a my jsme nezatáhly střechu!*“

Jak si blondýna mohla zlomit nohu při hrabání listí? Spadla ze stromu.

Pepíček přiběhne do kuchyně a křičí: „*Maminko! Hoří stromeček!*“

„*Neříká se hoří, ale svítí.*“

Pepíček se vrátí do obýváku a za chvíli křičí: „*Mamííí, už svítí i záclona!*“

„Ahoj miláčku, jsi v posilovně?“ ptá se žena.

„Ano, jsem, co potřebuješ?“ odpoví muž otráveným hlasem.

„Tak to je fajn. Já jsem ti jen chtěla říct, že ten kožich, jak stál 150 tisíc, tak ho zlevnili na 80. Že si ho můžu koupit?“ škemrá žena.

„Ale jo.“

„Ty jsi hodný. A víš, jak jsme chtěli jet na ty Seychely a zdálo se nám to za půl milionu drahé? Tak oni to zlevnili jen na 400 tisíc. Co říkáš? Nemám to vzít?“

„Dobře, ale jen s plnou penzí,“ zamumlá muž.

„Jo, to já zařídím. A když máš takovou dobrou náladu, tak stojím zrovna před autosalonem Mercedesu a víš, jak jsme se dívali na to S-klasse za 3 miliony? Tak si představ, že oni ho zlevnili na dva miliony. Nemám ho zrovna zaplatit?“

„Ale jo, ale jen stříbrnou metalízu,“ řekne muž docela otráveně.

„Jo, oni to zrovna ve stříbrné mají. Tak to je super, ty jsi dnes tak zlatý! Tak čau,“ zaševelí sladkým hláskem žena a položí mobil.

Muž v posilovně se zvednutým telefonem nad hlavou zakřičí: „Chlapi, nevíte, čím je to mobil?“

„Prodám dospělého vycvičeného tygra za 80 000 Kč. Zn.: Přijedte si pro něj ke mně domů. Manželku už sežral a já nemůžu slézt ze skříně.“

Výroky dětí jsou lepší než vtipy:

- Nechápu, proč se mamka hněvá, že jsem rozbil vázu. Stejně byla stará a dokonce čínská, kdyby byla aspoň naše.
- Strašně jsem se lekl, když maminka onemocněla, protože jsem si myslel, že nám bude vařit tatínek.
- Sestra zase měla na vysvědčení samé jedničky. Vsadím se, že mi to dělá naschvál.
- Na maminky se nemá křičet, protože jsou prospěšné.
- Babička je tlustá, protože je plná lásky.
- Čím je člověk starší, tím jsou jeho zuby dražší.
- Já už nemám babičku: zasadili jsme ji na hřbitově.
- A maminky se musejí pást, aby jim z prsou teklo mléko?
- Švýcarské krávy se využívají v první řadě na výrobu čokolády.
- Obyvatelé Sardinie se nazývají sardinky.
- Lékaři říkají, že nejhorší jsou smrtelné choroby.
- Když se dva lidi do sebe zamilují a poprvé se políbí, hned se zhroutí a nevstanou aspoň hodinu, ale možná i déle.

Ondřej Kutlvašr a Theodor Sosík z 6.A, Nela Ulbrichová, 8.B, zdroj: internet

